

သျှင်မ

ရင်ခွင်သမုဒ္ဒရာ

အခန်း (၁)

"မိုးတွေကလည်း သည်းလိုက်တာနော်..မုန်တိုင်းက လည်း ပြီးပဲမပြီးနိုင်ဘူး.."

"ဟုတ်ပ..မိုးကြီးလေကြီးလို့ ရွှေ့ပြောင်းပြေးလွှားနေရတဲ့ လူတွေ ဘယ်လောက်များ ဆင်းရဲရှာမလဲ..မိုးတွင်းကို သီရိအရမ်း မုန်းတာပဲ.."

မိုးတွေရွာပြီဆို မီးပျက်သွားတတ်တာက ပိုဆိုးသေး သည် ။ ညနေ စောင်းတည်းက ကုန်စုံဆိုင်လေးကို ပိတ်ထားရ သဖြင့် အပျိုကြီးညီအစ်မနှစ်ယောက် စိတ်မချမ်းသာ ဖြစ်နေကြ တာဖြစ်သည် ။

သီရိနဲ့ မေရီမြင့်တို့ မီးမှောင်သွားသဖြင့် ဓာတ်မီးတွေ တဝင်းဝင်းနဲ့ မီးစက်နှိုးဖို့ ကြိုးစားနေကြဆဲ.. ၊

"ဟဲ့..ဘက်ထရီကမနီးဘူးသီရိရေ.."

"အဲ့ဒါကြီးနဲ့ နှိုးမနေနဲ့ မမကြီးရာ..ကြိုးဆွဲနှိုးလိုက်တော့.."

"ကြိုးကလည်း တစ်ခါနှစ်ခါဆွဲရုံနဲ့ တန်းနီးတာ မဟုတ် ဘူးဟဲ့ ..တစ်လအခါခြောက်ဆယ်လောက် ဒီမီးစက်နှိုးနေရတာ ငါ့လက်မောင်းတွေ ကြာရင်ထန်းလုံးလောက်ရှိတော့မယ်.."

"အစတည်းက ထန်းလုံးလောက်ပါပဲ.."

သီရိက မကြားတကြားပြောပြီး ရှေ့တိုးလာကာ.. ၊

"ဖယ်..သီရိနှိုးမယ်.."

"အောင်မလေး..ဖယ်ပါအေ၊ အရိုးမရှိတဲ့ လက်နဲ့ ဆွဲပြီး ဖလွတ် ဖလွတ်..ဖြစ်ပြမယ်၊ ပြီးရင်မရဘူးဆိုပြီးထသွားမယ်..ဒါပဲ ငါသိတယ်.."

သီရိက ပြုံးစိစိနှင့် နောက်ပြန်ဆုတ်ရင်း ဓာတ်မီးထိုးပြ ထားကာ..၊

"မီးစက်နှိုးရတဲ့ ဒုက္ခမရှိချင်ရင် အင်ဗာတာဝယ်ပါ လား..သူများ တွေမီးပျက်သွားလည်း ဘာသံမှ မကြားလိုက်ရဘဲ အော်တိုလင်းနေတာပဲ.."

"မီးကမှန်ချင်ရင်လည်း မှန်နေတာပဲလေ..အဲ့ဒီဘက်ထ ရီအိုးကြီးက အားသွင်းနေပြန်ရင်မကောင်း မသွင်းလို့ လည်း မကောင်း၊ ဒုက္ခဗာယီရ မခံချင်လို့ လင်မယူဘဲနေတာကို ဘက် ထရီအိုးကျမှ လင်လို သားလိုအ ရိပ်ကြည့် စောက်ရှောက်နေရ တာ.. ဘာလုပ်မှာ လဲ၊ စိတ်ကုန်လွန်းလို့ .."

ပြောပြီး ဘက်ထရီသော့ဖွင့်နေသေးသည် ။ မရကာမှ မတ်တပ်ပြန် ထပြီး ကြိုးဆွဲနှိုး၏။

"လိုချင်ပေမယ့် မရတော့လည်း ကြားကောင်အောင် ပြောရတာပေါ့ လေ.."

"ဟမ်..ဘာရယ်.."

မီးစက်သံ'ဝရော' ခနဲနှိုးသွားသည့် ကြားကနေ မေရီမြင့် သေချာကြားလိုက်သေးသည် ။ သို့သော်.. ။

"ဪ..သီရိက ဘက်ထရီလိုချင်တာလေ၊ အကြီးလုပ် တဲ့ သူကမဝ ယ်ပါဘူးဆိုတော့လည်း ဘာတတ်နိုင်မလဲလို့ .."

ဒါကိုပြောလိုက်တာ မဟုတ်မှန်းသိပေမယ့် မေရီမြင့် မပြောသာ တော့ဘဲ မျက်စောင်းကြီးတစ်ချက်နှင့် .. ။

"ဘက်ထရီတစ်လုံးကို သိန်းကျော်ပေးရတာ အပိုတွေ အကုန်မခံနိုင်ဘူး.."

လို့ ရေလိုက်ငါးလိုက် ပြောလိုက်ရကာ..။

"ကဲ..စူးစူးတို့ အိမ်က ပလပ်တပ် လိုက်လေ၊ ခမျာမိုးမလုံ လေမလုံနဲ့ မှောင်မည်းနေရှာမှာ .."

"ဟုတ်သားပဲ.."

သီရိက ဓာတ်မီးနဲ့ လိုက်ထိုးကာ..။

"ဘယ်ရောက်သွားတာလဲ.."

မီးပျက်တဲ့ အချိန်တွေမှာ ဖယောင်းတိုင်အဆင်သင့်မ ရှိတတ်ပါ။ မရှိလို့ လည်း ပြေးမဝယ်နိုင်ရှာလို့ အိမ်ချင်းလည်း ကပ်နေသော ဒေါ်တင်မေနဲ့ စူးစူးတို့ သားအမိအိမ်ကို နှစ်ပေတစ် ချောင်းစာ မီးချောင်းလေးသပ်သပ်ပေးပြီး ဒါနပြုထားတာပါ..။

မီးစက်နှိုးပြီဆိုတာနှင့် သူမတို့ ဘက်က ပလပ်လေးကို မီးခုံမှာ ထိုးထားပေးရုံပဲဖြစ်သည် ။ ဒါကစူးစူးဆယ်တန်း ဖြေနေသည့် နှစ်ကစပြီး ပေးဖြစ်ခဲ့တာ ဖြစ်၏။

ကောင်မလေးက စာကြိုးစားသည် ။ ဆယ်တန်းဖြေ မည့် နှစ်မှာ ဖအေကလေဖျန်းသွားသည် ။ အမေဖြစ်သူက အစ တည်းက စိတ်ကယောက်ကယက်နှင့် အိမ်ကိုဘာအကူအညီမှ ပေးနိုင်တဲ့ သူမဟုတ်..။

ကျောင်းတက်လက်စနှင့် စူးစူးကစက်ချုပ်ဆိုင်တွေမှာ အကူလိုက်ချုပ်ရင်း လက်ချုပ်ပန်းထိုးတွေလုပ်၍ စာလည်း ကျက် ရသည် ။ လေဖျန်းနေသည့် လူမမာအဖေကတစ်ဖက် စိတ်ရောဂါ သည် အမေကတစ်ဖက်နှင့် စူးစူးရဲ့ ဒုက္ခက ထိုအချိန်တည်းက ခုထိမရပ်သေးပေ..။

ဆယ်တန်းစာမေးပွဲအောင်စာရင်းတွေ ထွက်သည့် နေ့မှာ

ဖခင်ဖြစ်သူ ဆုံးသွားခဲ့သည်။ သူမလေးအတွက် ကံကြမ္မာက ဝမ်းသာပျော်ရွှင်ခွင့်တောင် မပေးခဲ့သည့် အဖြစ်မို့ ပတ်ဝန်းကျင်အားလုံးက စိတ်မကောင်းဖြစ်ခဲ့ကြ၏။

ထိုစဉ်တည်းက မီးပျက်သွားတိုင်း မီးစက်မီးနဲ့ လင်း အောင်နှစ်ပေမီးချောင်းလေး လုပ်ခဲ့တာဒီနေ့ထိဖြစ်သည်။

"ဘယ်ပြုတ်ကျသွားတာလဲမသိဘူး..မကြီး.."

"သေချာရှာပါဦး..ပလပ်ဖြုတ်ပြီး ငါ့အဲ့ဒီသံချောင်း ကွင်းမှာ သေချာတင်ထားလိုက်တာ.."

"ဪ..တကယ်ပြောနေတာ၊ မကြီးလည်း အဲ့ဒီဘက် ကြားထဲ ကြည့်ကြည့်ပါဦး.."

ညီအစ်မနှစ်ယောက် ဟိုရှာဒီရှာလုပ်နေကြတုန်း..၊

"ဟဲ့.. ရီမြင့်၊ ရီမြင့်ရေ.."

"ရှင်..အမေရေ လာပြီ.."

မေရီမြင့်တို့ မှာ လည်း အဖေမရှိတော့ပေ၊ အမေကလည်း အသက်သုံးဆယ်ကျော်မှ အိမ်ထောင်ပြုပြီးသူမတို့ ကိုရတာမို့ သမီးတွေအပျိုကြီးစာရင်းဝင်လာတဲ့ အချိန်မှာ အမေ့အသက်က ခုနှစ်ဆယ်နီးပါး..

၊

"အိမ်ရှေ့ကဒီလောက်ခေါ်နေတာ မကြားကြဘူးလား အေ..တကယ်ပါပဲ.."

"ဟုတ်လား..မကြားဘူးအမေရေ၊ မီးစက်သံနဲ့ ဘာ နဲ့ ..ဘယ်သူတုံး..'

ခြံမီးဖွင့်လိုက်ပြီး တံခါးဆီခပ်သုတ်သုတ်ထွက်လာခဲ့ လျှင် ခြံမှာ သံ
ပန်းတံခါးတွေကိုကိုင်၍ မပွင့်တပွင့်ထီးစုတ်ကို တစ်ဖက်ကကိုင်ထားပြီး
စောင့်နေသူတစ်ယောက်.. ၊

လူကိုသေချာမမြင်ရပေမယ့် သူမသိလိုက်သည် ။

ဒါစူးစူးပဲ ဖြစ်နိုင်၏။ မိုးတွေက အားပျော့သွားလိုက် ဝုန်းဒိုင်းကြရွာ
လာလိုက်နှင့် ခြံထဲမှာ ပဲ ရေကခြေမျက်စိ မြုပ်လုပြီ ဖြစ်၏။

"ခဏလေးစူးစူးရေ..ခဏလေးဟဲ့.."

"ဘာလဲ..မကြီး.."

သူမနောက်က သီရိထွက်လာမှ အဆင်ပြေသွားကာ.. ၊

"အတော်ပဲ..ထီးလေးဆောင်းပြီးတံခါးသွားဖွင့်စမ်း၊ ငါကခြေထောက်
ရေစိုရင်အချမ်းတက်တတ်လွန်းလို့ .."

မေရီမြင့်က အသက်သုံးဆယ့်ငါးနှစ်ဖြစ်ကာ၊ သီရိက နှစ်ဆယ့်ကိုးနှစ်၊
မေရီမြင့်က ခပ်ဝဝပုံစံဖြစ်လျက် သီရိကရှည် ရှည်ပိန်ပိန်၊ ထို့ကြောင့်
ဘာအကြောင်းဖြစ်ဖြစ်.. ၊

"သွားလိုက်စမ်းပါဟယ်..ပါးပါးလျားလျားဖျတ်ဖျတ်လတ် လတ်.."
ဆိုတာမျိုး.. ၊

"ပြေးဝယ်လိုက်စမ်းပါ..ကလေးပီပီ ဟန်ချီချီ.." ဆိုတာ က ရှိသေးသ
ည် ။

"ကြာလိုက်တယ်..မြန်ချင်လို့ သူ့ကိုခိုင်းမှ ပဲ ငါ့ထက်ဆိုး နေသေးတယ်..
ကတဲပေါ့ပေါ့ပါးပါးကိုမရှိဘူး.." လို့ မချင့်မရဲ ပြောပြီဆိုလည်း ဒီကို

ယ်လုံးကြောင့် ..၊

တစ်ခါတစ်လေ 'ပိန်ရတာလည်း ပင်ပန်းခံရဖို့ ပဲလား'လို့ ရေရွတ်ပြီး သီရိရုံမဲ့ညည်းမိတာလည်း ရှိ၏။ ခုလည်း ခြေထောက် တွေရေမြုပ်နေတာ ငုံ့ကြည့်ရင်း ထမီကိုတွင် တွင် ဆွဲ 'မ'ကာ..၊

"ဝတာကမှ သက်သာသေးတယ်.. ကြိုက်မယ့် သူမရှိ တဲ့ အတူတူ သက်သက်သာသာနေရအောင် 'လူဝအားတိုးဆေး'ကို တစ်လသုံးဘူးလောက် ဘူးလိုက်ချုံ့ချပစ်မယ်.."

"မမသီရီ.."

"ပြော..ပြော ညည်းမလဲ မိုးထဲလေထဲ.."

"မမသီရီရယ်..အမေဗိုက်အောင့်နေလို့ စူးကိုဆေးလေး တစ်ခွက် လောက် စပ်ပေးပါနော်.."

"ဟဲ့..မိုးထဲလေထဲ ဆိုင်ဖွင့်ရတာလွယ်တာမှတ်လို့ လား.."

သံပန်းတွေကြားထဲက စူးစူးလက်လေးအထဲကို တိုးဝင် လာကာ သူမလက်ထဲမှာ ကျွတ်ကျွတ်အိတ်လေးလား၊ ဘာလား တစ်ခုခုကို ဆုပ်ကို ငိုထားလျက်.. ။

"ပိုက်ဆံပါပါတယ်မမသီရီရဲ့ ..လုပ်ပါနော်၊ ပိုက်ဆံစုတ် လည်း မစုတ်ဘူး..လိုလည်း မလိုပါဘူး၊ ရေစိုမှာ စိုးလို့ ကျွတ်ကျွတ် အိတ်နဲ့ သေချာပတ်ထားတာပါ.."

"ဪ..ပိုက်ဆံကြောင့် မဟုတ်ပါဘူး၊ ခက်တော့တာပဲ.."

"သီရီ..ဘာတုံး၊ မီးမလာလို့ တဲ့ လား.."

"အေး..ဟုတ်သား.."

အိမ်ထဲက မေရီမြင့်လှမ်းအော်မှ ခေါင်းရင်းဘက်က စူးစူးတို့ အိမ်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်မိကာ.. ၊

"မီးပလပ်တပ်မပေးတာ မဟုတ်ဘူး ..အိမ်မှာ ကြိုးရော ခေါင်းရော ကို ရှာမတွေ့တာ.."

"ဟုတ်ကဲ့ပါ..ရပါတယ်၊ ဖယောင်းတိုင်ပိစိလေးတွေ စုထားတာရှိပါတယ်..အခုဆေးလေးပဲပေးပါနော်.."

မီးပေးထားတာက သူတို့ စေတနာအလျှောက်ကူညီတာမို့ မီးမလာတိုင်း အိမ်ရှေ့ကလာမအော်ရဲပါ..အခုဟာက အမေအ ခြေအနေ တော်တော်ဆိုးနေတာမို့.. ၊

သီရိတံခါးဖွင့်ပေးသည် နှင့် နောက်ကလိုက်ဝင် သွားမိကာ..၊

"မကြီးရေ..ဆိုင်သော့ပေးပါဦး.."

ဆိုင်သော့တောင်းလိုက်တာနှင့် မေရီမြင့်ကလည်း သိသည် ။ ကမန်းကတန်းယူပေးပြီး စူးစူးကိုလည်း လှမ်း ကြည့် ကာ.. ၊

"ဘာလဲ..ညည်းအမေဖြစ်ပြန်ပြီလား.."

"ဟုတ်.."

"ဖြစ်မှာ ပေါ့..ရွာရိုးကိုးပေါက်သွားလာနေပြီး တွေ့ကရာ စားသောက်နေတာ..ဖြစ်လိုက်ရင်ဒီဗိုက်ပဲ၊ ကြည့်လုပ်ဦး.. ဆင်းရဲ သားတွေ ရောဂါဖြစ်ရင် သေဖို့ ပဲရှိတာ.."

ကရုဏာဒေါသတွေနဲ့ ပြောမှန်းသိတော့ စူးစူးစိတ် မဆိုးပါ၊ ဒီနားပတ်ဝန်းကျင်မှာ သူမတို့ သားအမိကို နှုတ်၏ စောင် မခြင်း လက်၏ စောင်မခြင်းနဲ့ ကူညီပေးနေတာ ဒီမိသားစုပဲရှိ သည် ။

မမသီရိတို့ သားအမိတွေက အပြောနည်းနည်း ဆိုးပေ မယ့် စိတ်ရင်းကောင်းရှိကြကာ၊ ညမူညတာဆိုလည်း တခြား ပစ္စည်းသွားဝယ်လို့ မရရင်တောင် ဆေးဝါးပစ္စည်းဆို ထရောင်း ပေးတတ်ကြသည်။

"ကျန်းမာရေးဆိုတော့ ကိုယ်လည်း ကုသိုလ်ရတယ် လေ..တခြား စားသောက်စရာ တိုတိုထွာထွာတော့ လာမဝယ်နဲ့ .. အိပ်ရေးပျက်မခံနိုင်ဘူး.." လို့ ပြောလွှတ်တာ ဖြစ်၏။

"မမသီရိ စူးကိုတစ်ခွက်စာပဲပေးပါ..စူးမှာ ပိုက်ဆံက.."

"ဆေးကတစ်ခွက်စာပဲ သောက်လို့ ဖြစ်မလားအဲ့..ဆေး ဆိုတာ နှစ်ခွက်လည်း မဝယ်ကောင်းဘူး၊ သုံးခွက်စာပဲယူသွား ပါသလောက်ပဲပေးခဲ..ရော့၊ ဒီကွတ်ကီးထုပ်လေးပါယူသွား ဦး.. မနက်က ဆွမ်းတော်တင်ဖို့ ဖောက်ထားတာ.."

"ဟုတ်ကဲ့မမသီရိ..ဒီမှာ ဆေးဖိုး.."

ကျွတ်ကျွတ်အိတ်နဲ့ ထုတ်ပတ်ထားသည့် တစ်ရာတန်အ သစ်လေးကို သေချာဖြည့်ယူလိုက်ပြီး သီရိသက်ပြင်းချမိသည်။

"ရပါတယ်အေ..ညည်းအမေဗိုက်နာနေတယ်မို့လား၊ မုန့်အရင်ကျွေးလိုက်ဦး..မုန့်နဲ့ ဆေးနဲ့ မျှောချခိုင်း.."

မြန်မြန်ပြန်ပြေးဖို့ တော့ ကြိုးစားပေမယ့် ထီးကရေစိုပြီး ကပ် နေတာ ဖွင့်လို့ တော်တော်နဲ့ မရ၊ စိတ်စောနေသဖြင့် ထီးမဖွင့် တော့ဘဲ ဒီတိုင်း ရေစိုစိုကိုခေါင်းပေါ်တင်ပြီး ခြံတံခါးဆီပြေးလေ သည်။

ကြည့်ရတာ စိတ်မချမ်းသာပေမယ့်လည်း မတတ်နိုင်..၊

"မမသီရိ..စူးခြံသော့ခတ်ခဲ့တယ်နော်.."

"အေး..အေး.."

ဒါဆို သော့ဘယ်မှာ ပြန်သိမ်းပေးခဲ့သလဲဆိုတာ သီရိ တို့ အချင်းချင်း
နားလည်သည် ။ ဒီနားမှာ စူးစူးနဲ့ သူမတို့ က အဲ့
လောက်ထိရင်းနှီးနေကြတာ ဖြစ်သည် ။

အိမ်ဘက်ပြန်ရောက်လာတော့ မှောင်နဲ့ မည်းမည်းမှာ စူး စူး အိမ်နံရံ
ကိုစမ်းပြီး ဝင်သွားရ၏။ ဖန်ပြားလေးပေါ်မှာ ဖယောင်း တိုင်အသေးစား
လေး ထွန်းထားခဲ့တာ ကုန်နေပြီကိုသိလိုက်သဖြင့် အမေအိပ်ရာနားကို
စမ်းသွားရင်း.. ၊

"အမေ..အမေ.."

"ဟင်..စူးစူးလား.."

အမေ့အသံက ဝေဒနာခံစားနေရသည့် အသံမျိုးဖြစ်နေ ကာ၊

"အောင်မလေးနာလိုက်တာ..ကြာလိုက်တာအေ၊ ဘယ် မှာ လဲ ငါ့အ
တွက်ဆေး.."

"ပါတယ်အမေ့ ခဏလေး..မီးထွန်းလိုက်ဦးမယ်.."

"မီးနောက်မှ ထွန်း..ငါ့ကို အား.. သေပါပြီ.."

"ဝေါ့.."

"အမေ့..အမေ့.."

"ဝေါ့..အဟွတ် အဟွတ်.."

"အမေ.."

"အောင်မလေး..အင့် အင့်.."

အန်ချနေတာ ဘယ်လောက်တောင်အဖြစ်ဆိုးနေသလဲ မသိတော့ပေ
။ စိုးရိမ်စိတ်ကြောင့် လူကပျာနေသဖြင့် ဖယောင်းတိုင် လိုက်စမ်းကာမှ
ဟိုဟာတွေတိုက်မိ ဒီဟာတွေတိုက်မိနှင့် လက်နဲ့ ထိပြီး ဘာမှ လည်း မ
ကိုင်မိ.. ၊

ဖယောင်းတိုင်စမ်းနေရင်း ပေါင်ပေါ်တင်ထားသည့် ဆေးထုပ် က ဘ
ယ်ကျသွားမှန်းမသိ.. ၊

"သေပါပြီ..သေပါပြီ၊ အောင်မလေး စူးစူးရေ.."

"ဟုတ်ကဲ့ပါ..အမေ့.."

အမေ အလူးအလှိမ့်ခံစားနေရတာကို သိသည် ။ ဆေး ထုပ်ရော ဖ
ယောင်းတိုင်ရောပျောက်နေသဖြင့် မျက်ရည်ကအလို လိုကျလာသည် ။
ထိပ်လန့်ဗျာများ လာလေ လက်တွေကတုန်လာ လေ.. ၊

ထိုစဉ် မိုးခြိမ်းသံကို အဝေးကနေ တိုင်ကီလိုမီတာသံမျိုး နှင့် ကြားလို
က်ရကာ.. ၊

"လျှပ်စီးလက်ပါစေ..လျှပ်စီးလက်ပါစေ.."

စူးစူးတတွတ်တွတ်ဆုတောင်းနေရင်း လျှပ်စီးလက်တာ ကို စောင့်
နေမိသည် ။ ဒီလိုမိုးခြိမ်းသံအဆုံးမှာ လျှပ်စီးလက်တတ် တာကို မှတ်
ထားခဲ့သဖြင့် ဒီတစ်ခါကိုယ့်အတွက် တကယ်လက်ပါ စေလို့ ဆု တောင်း
၍ မျက်လုံးကိုကြမ်းခင်းပေါ်မှာ အဆင်သင့်စူး

စိုက်ထားလိုက်သည် ။

သို့သော် မိုးခြိမ်းသံပျောက်ကွယ်သွားကာ စက္ကန့်တွေ ပြေးလွှားဖြတ်
ကျော် သွားခဲ့ပေမယ့် လျှပ်စီးကတော့ မလက်ခဲ့ဘဲ၊ မဟုတ်ဘူး ၊
ဒီလိုမိုးခြိမ်းသံဖြစ်လာရင် လျှပ်စီးလက်ရမှာ .. ၊

လျှပ်ရောင်လင်းပါစေ၊ အမေ့အသံတိတ်သွားပြီ၊ ဘုရား

ကယ်တော်မူပါ.. ၊

ထိုစဉ် လျှပ်ရောင်ဝင်းထိန်သွားကာ.. ။

"ဒိန်း..ဒလိန်း ဂျိမ်း.."

လျှပ်စီးလက်ခြင်း မိုးခြိမ်းခြင်းနှင့် အတူ ခဏအတွင်းမှာ ပဲ လျှပ်ရောင်တွေ ပြိုးပြက်လက်နေသေးကာ.. ။

"တွေ့ပြီအမေ..တွေ့ပြီ.. "

ဆေးထုပ်ကို ဖြုတ်ခနဲကောက်ယူလိုက်ကာ၊ နို့ဆီဗူးအ ဟောင်းလေးနဲ့ အတူ လိမ့်ထွက်နေသော ဖယောင်းတိုင်အတိုအ ထွာလေးတွေနဲ့ မီးခြစ်ကိုတစ်ခါတည်း ဖမ်းအုပ်ကိုင်ထားလိုက် သည် ။

မှောင်မိုက်သွားသည့် အချိန်မှာ ဆေးထုပ်ကိုပါးစပ်မှာ ကိုက်ပြီး မီးထွန်းလိုက်လျှင်.. ။

"အမေ.."

ဒေါ်သန်းသန်းက အိပ်ရာခြေရင်းမှာ ကုပ်ကုပ်ကုန်းကုန်း လေး ခွေခေါက်ငြိမ်သက်နေ၏။

"အမေ့..အမေ့.."

ဖျာစပ်မှာ အန်ချထားတာတွေက စောင်ပေါ်မှာ တစ်ချို့ အောက်မှာ တစ်ချို့နှင့် ခြေရင်းတစ်ပိုင်းလုံးပေပွနေသည် ။ စူးစူး အတင်းလှုပ်နှိုးပြီး ဆွဲထူလိုက်ကာမှ ညည်းသံသဲ့သဲ့ ထွက်လာ ကာ.. ၊

"အား..အား နာတယ်.."

"အမေ ဆေးသောက်မယ်လေ..ခဏလေး ဒီမှာ မှီနေလိုက် ဦးနော်.."

ခေါင်းအုံးတွေဆင့်ခံပြီး အမေ့ကိုခပ်လျှောလျှောနေ စေကာ၊ ရေပြေး ခပ်ပြီး ဆေးတိုက်လိုက်သည် ။ ရောဂါကိုပဲ သတိရ နေသဖြင့် မုန့်ကိုသ တိမရ၊ ပြီးတော့မှ .. ၊

"အမေ အစာရှိအောင် မုန့်လေးနည်းနည်းလောက်.."

"မစားချင်ဘူး.."

အစားအသောက်ဆို အချိန်မရွေးခေါင်းမခါတတ်သော အမေရဲ့ ငြင်း ဆန်မှုကြောင့် စူးစူးရင်ထဲမှာ နင့်သွားသည် ။ မိဘ ကိုသေမှ မငိုနဲ့ အသ က်ရှင်လျက်ရှိနေတုန်း၊ ပြောစကား နား ထောင်..စားနိုင်သောက်နိုင်တုန်းမှာ စားချင်တာလေး ဝယ်ကျွေး ဂရုစိုက် ..အဲ့ဒါနေ့စဉ်ပြုနေရတဲ့ ကောင်းမှုကုသိုလ်ပဲ.."တဲ့ .. ၊

လူကြီးတွေရဲ့ ဆုံးမစကားတွေရှိခဲ့သည် ။ သူမကတော့ မိဘကို ဝ အောင်လင်အောင်တောင် မကျွေးမွေးနိုင်ခဲ့တဲ့ သမီး မျိုးပါလား.. ၊

"ငါ့ကိုစောင့်ကြီးမခြံပေးပါနဲ့ ..အမလေးနာလာပြန်ပြီး.."

"အမေ့.."

"စူးစူး..စူးစူးရေ၊ စူးစူး.."

"အမေ့.."

ဒေါသန်းသန်း အသည်းအသန်ခေါ်တာ စူးစူးဝါးဝါး..၊

မိုးသံလေသံတွေသာ မရှိရင် ဘယ်လောက်တောင် ထိတ်လန့်ကုန် ကြမည်မသိ.. ၊

"အမေ့..စူးရှိတယ်လေ၊ စူးရှိပါတယ်အမေရဲ့ ..ပြောလေ၊ ကျောကုန်း ကနေ နှိပ်ပေးရမလား.."

"ငါ့ကိုမသော်တာ အကြွေးလာတောင်းနေတယ်..အိမ် ရှေ့မှာ ..အိမ် ရှေ့မှာ သွားပြောစမ်းပါ.."

"သတိထားပါဦးအမေရယ်..ဒီအချိန်ကြီး ဒေါ်သော်တာ တို့ မလာပါ ဘူး.."

"လာတယ်..ငါ့ကိုအော်ခေါ်နေတယ် ညည်းမကြားဘူး လား.."

"မဟုတ်ပါဘူးအမေရယ်..မိုးတွေရွာနေတာပါ.."

"နေ..နေ ညည်းအဖေသွားပြောနေပြီ.."

"ဟင်.."

အမေကယောင်ကတမ်းတွေ ပြောနေတာလား.. ၊

ဗိုက်ကိုနှိပ်၍ မျက်နှာကသာမဲ့နေသည် ။ ပါးစပ်က ညည်းသံမထွက်ဘဲ ထင်ရာတွေစွတ်ပြောနေ၏။

"ကိုမျိုးဦးရေ..ကျုပ်ခုနေသေသွားရင် ကျုပ်ရဲကြွေးတွေ ဆပ်ပေးပါနော်..ကျုပ်မသော်တာအိမ်မှာ သွားပြီးမြေခံရမှာ သိရဲ့ လား..ဟီး ဟီး..ဟီး.."

"မေမေရယ်.."

ဒေါ်သန်းသန်းငိုကြွေးနေသည် ကို မနှစ်သိမ့်နိုင်ဘဲ စူးစူး အမေ့ကို ဖက်၍ ငိုချလိုက်မိသည် ။ အရွယ်ရောက်နေပြီ ဖြစ်သည့် သမီးတစ်ယောက်အနေနဲ့ ဒီအမေတစ်ယောက်ကိုတောင် သူမ စိတ်ချမ်းသာအောင် မထားနိုင်ခဲ့ပေ.. ၊

ဒါ လုပ်ချင်ပါတယ်ဆိုလည်း မဖြည့်ဆည်းနိုင်၊ ဒါစား ချင်ပါသည် ဆိုလည်း ကျွေးစရာမရှိ၊ အမေနဲ့ သမီး နှစ်ယောက် အတွက် ဝမ်းစာအရေး

ကိုတောင် သူမတတ်နိုင်တာ ဝမ်းဝရံရယ်..၊

"နေပါဦးကိုမျိုးဦးရယ်.. ကျုပ်မိစ္ဆာကိုမှာ ခဲ့ပါဦးမယ်၊ အဲ့ဒီ ကောင်မလေးကသိပ်နံတာ..ကိုယ့်ပိုက်ဆံရစရာရှိလည်း မတောင်း

ရဲ့.. သူများ ပိုက်ဆံခဏသွားဆွဲပါဆိုလည်း ဟင့်အင်း..မကောင်း ပါဘူး၊ ဘာမှ ကိုအသုံးမကျဘူး..ဪ..နေပါဦး ကျုပ်တစ်ခါ တည်း လိုက်မှာ ပါဆို.."

"အမေ့..အမေမသွားရဘူး၊ အမေဗိုက်နာနေတာ မနက် ကျရင် စူးဆေးခန်းပြပေးမှာ အမေရဲ့ ..စူးရဲ့ အလုပ်ထဲက ပိုက်ဆံ ချေးခဲ့မယ်.. စူးပိုက်ဆံချေးရဲပါတယ်နော်..အမေနော်၊ အမေအိပ် လိုက်ဦးလေ.."

"မအိပ်ဘူး..ငါအိပ်လိုက်ရင် ကိုမျိုးဦးပြန်သွားမှာ ပေါ့၊ ငါပြောပြီးသား ငါအကြွေးဆပ်ဖို့ ပိုက်ဆံ ကိုမျိုးဦးကပေးမှာ .."

"ကြွေးတွေသမီးဆပ်ပါ့မယ်..အမေအဲ့ဒါတွေကို နောက် ဆံမတင်းပါနဲ့၊ အမေ့..အမေ့စူးကိုကြည့်ပါဦး အမေရဲ့ .."

"အား..ကျွတ် ကျွတ်.."

ဒေါ်သန်းသန်း သတိလည်လာသည် ။ ပြီးတော့ ရှုံ့မဲ့ ညည်းနေကာ..

။

"စူးစူး.."

"ရှင်..အမေ့.."

"ဆေးတစ်ခွက်ထပ်သောက်လို့ ရတယ် အမေရဲ့ ..ခဏ လောက်အချိန်ခြားအောင် ခဏလေးပဲစောင့်နော်..မမသီရိက ဆေး သုံးခွက်စာပေးလိုက်တယ်..ဆေးပတ်လည်အောင် သောက်ရင် သက်သာသွားမှာ တဲ့ .."

"နာတယ်.."

"ခဏလေးပဲ အောင့်ထားပါဦးအမေရယ်..မိုးလင်းရင် အမေ့ ကို.."

"ငါ မိုးလင်းအောင် မနေရတော့ဘူး.."

" မဟုတ်ဘူး .."

မိုးခြိမ်းသံတွေ ကြမ်းလာသည် ။ လျှပ်ရောင်တွေ ဝင်းဝင်း လက်လက်စိပ်လာ၏။ ဒေါ်သန်းသန်းမျက်နှာက ဖယောင်းတိုင်မီး ရောင်လေးအောက်မှာ အဝါရောင်ဖြစ်နေလျက် နှုတ်ခမ်းတွေ ပြာနေ၏။

တစ်ချက်တစ်ချက် စူးစူးကိုမျက်လုံးလှန်ကြည့်တာလား၊ ဝေဒနာ ခံစားနေရတာကြောင့် လားမသိဘဲ မျက်ဖြူလန်သွား တတ်သဖြင့် သူမဘာလုပ်လို့ လုပ်ရမှန်းမသိဘဲ ငိုပဲငိုနေမိလေ သည် ။

ဆေးတစ်ခွက် ထပ်သောက်လို့ ရပါပြီ ဆိုသည့် အချိန်မှာ ထပ်တိုက်တော့လည်း ခေါင်းချည်းပဲခါနေကာ.. ၊

"ငါ ကြွေးတွေဆပ်ပေးပါ..ကြွေးတွေမဆပ်နိုင်ဘဲ ငါအသေဖြောင့်မှာ မဟုတ်ဘူး ..ဟီး ဟီး.."

"မငိုပါနဲ့ အမေရယ်.."

"ငိုချင်တယ်..ငါသေရတော့မှာ မိစူးရဲ့ ၊ သွား..ခုသွားစမ်း.."

ဒီအိမ်ကိုလိုက်ရောင်း၊ ရောင်းပြီးဆပ်လိုက်စမ်းမြန်မြန်..ငါအဲ့ဒါကို မြင်ချင်တယ်.."

"စူးဘယ်လိုလိုက်ရောင်းရမှာ လဲအမေ..ဒီအိမ်ကလည်း စူးတို့ ချည်းပဲ ပိုင်တာမှ မဟုတ်တာ.."

"အောင်မလေး နာလာပြန်ပြီ..ငါအသက်ပါသွားရင်တော့ မသော်

တာအိမ်မှာ ခွေးတွေကြောင်တွေဖြစ်ပြီး..အား.."

"အမေ.."

"သွား..ငါ့ကိုမကိုင်နဲ့ .."

"အမေရယ်.."

စူးစူးကို ဘယ်မှ အကိုင်မခံဘဲ ဒေါသန်းသန်းလူးလိုမ့် ညည်းညူနေ
၏။ မိုးကမတိတ်သေးသော်လည်း ဝုန်းဒိုင်းကြွေနေ

တော့ဘဲ စွေနေသည် ။

အပြင်က အသံကိုတစ်ချက်နားစွဲကာ စူးစူးမျက်ရည် သုတ်လိုက်သ
ည် ။ စားပွဲပုလေးပေါ်ကနာရီကို လှမ်းကြည့်လိုက် တော့ ညဆယ်နာရီ
ထိုးတော့မည်ဖြစ်သည် ။

ဒီအချိန်ဆို ဒေါ်သော်တာတို့ မအိပ်ကြသေးဘူးထင် သည် ။ ကမန်း
ကတန်းထိုင်ကာ ခုနကလိုမဖြစ်အောင် ဖယောင်း တိုင်အတိုတွေနဲ့ နို့ဆီ
ဗူးကို အိမ်ထရံဘက်မှာ သေချာကပ်ထား လိုက်သည် ။

အရှည်ဆုံးတစ်တိုင်ကို မီးထပ်ညှိပြီး အမေနဲ့ ဝေးဝေးမှာ
လေကွယ်ပြီး သေချာထားလိုက်၏။ အားလုံးစိတ်ချရမှ ထီးစုတ်
လေးယူပြီး လမ်းမပေါ်ပြေးထွက်လာခဲ့၏။

မိုးက မသည်းတော့ဘဲ လေကဟူးဟူးဟဲဟဲတိုးဝှေ့နေ သည် ။ စီး
ထားသည့် ဖိနပ်ကမိုးစီးဖိနပ်ပေမယ့် နွေရောမိုးရော စီးနေတာမို့ ကွင်း
ထိုးကျယ်နေကာ၊ ဖနောင့်ကခွက်ဝင်နေပြီဖြစ် သည် ။

အပြေးအလွှားသွားရသည့် အခါ ခရီးမတွင် တဲ့ အပြင် ဒုက္ခပို ကြီး
နေ၏။ ထီးကလည်း ခလုတ်မကောင်းတာကြောင့် ထီးရိုးကိုတစ်ဖက်

ထီးကိုင်းတွေကိုလည်း ပင့်ကိုင်ထားရသေး သည် ။

လေတစ်ချက်တစ်ချက် ဆောင့်တိုက်လိုက်တိုင်း လွင့်ပါ မသွား အောင် ဖိကိုင်ရင်း၊ လမ်းမကြီးတစ်ဖက်ကို ကူးလာခဲ့သည် ။ ပြီးတော့ သုဝဏ္ဏ အားကစားကွင်းကြီးကိုပတ်၍ မတွန့်မရွံ့ ထွက် လာခဲ့လျက်..၊

"ဘဘချစ်..ဘကြီးချစ်.."

ပိတ်ထားသည့် အစိမ်းရောင်သံပန်းတံခါးကြီး ရှေ့မှာ ရပ်

ရင်း ခြံစောင့်ကိုလှမ်းခေါ်မိသည် ။ ဒီမှာ လူခေါ်ဘဲလ် မထားပေ၊ လမ်းပေါ်မှာ သွားလာနေကြသည့် ကလေးတစ်ချို့ နောက်ပြောင် နှိပ်သွားတတ်သဖြင့် ဖြုတ်လိုက်တာကြာပြီ ဖြစ်သည် ။

ညဉ့်တော့မနက်သေးပေမယ့် မိုးသံလေသံကြောင့် လမ်း သွယ်တွေ ထဲမှာ ကားတွေလူတွေရှင်းနေခဲ့လျက် တော်ရုံအသံ နဲ့ လည်း ခေါ်လို့ မကြားနိုင်.. ။

ထိုစဉ် ကားမီးရောင်တန်းက ဝင်းထိန်ဖြာကျလာ၏။ စူး လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ ဒီအိမ်ကကားမှန်းသိလိုက်ကာ ခြံထောင့် ဘက်ကို ကမန်းကတန်းကပ်ပေးလိုက်မိသည် ။

"တီ.."

မီးရောင်နဲ့ ကားဟွန်းသံကြားသွားတော့ ဦးချစ်တံခါးလာ ပြေးဖွင့်သည် ။ ကားဝင်သွားကာမှ စူးကမန်းကတန်းပြေး ဝင်မိကာ..၊

"ဘဘချစ်.."

"ဟေ.."

တံခါးတစ်ဖက် သွားဆွဲရင်း ဦးချစ်ကလှည့်ကြည့်၏။

"စူးစူးလား.."

"ဟုတ်ကဲ့.."

မိုးစိုခံပြီး ထီးကိုဖယ်ပြလိုက်ပြီးမှ ပြန်ဆောင်းကာ..၊

"ဘာချစ် စူးအရေးကြီးလို့ ပါ..အိမ်ကြီးထဲကို ဝင်ပါရစေ နော်.."

"ဘာလုပ်မလို့ လဲစူးစူး..မမသော်တို့ ပြဿနာတက်နေကြ တယ်ထင် တယ်.."

"ဟုတ်လား.."

စူးမျက်နှာလေးငယ်သွားသည် ။ သို့သော် သူမဒီတိုင်း

လှည့်ပြန်မသွားနိုင်.. ။

"အဲ့ဒါစူးဘာသာအခြေအနေကြည့်ပါမယ်..အရေးကြီးနေလို့

ပါဝင်ပါရစေ.."

"အေး..အေး ဝင်သွားကြည့်လိုက်၊ ညည်းပြန်လာရင် ဘာကို အသံ ပေး.."

'ဟုတ်..'ဆိုသည့် အသံကို ထားခဲ့ပြီး အပြေးတစ်ပိုင်း ထွက်ခဲ့မိသည် ။ ပေါ်တီကိုအောက်ကိုမရောက်ခင် ခုနဝင်သွား သည့် လင်မယားနှစ် ယောက်၏ အဖြစ်သည် ..၊

"မင်းကိုဘယ်သူခေါ်လို့ လာတာလဲ.."

"လဝန်းဘာသာစောင့်နေတာလေ..ကိုနွေဘယ်တုန်းက အချိန်နဲ့ အ ခါနဲ့ ပြန်လာဖူးလို့ လဲ.."

"သွားစမ်းပါ..ဖယ်ပေး၊ ဖယ်.."

လူကယိုင်နေသည် ။ စကားပြောတာကတော့ လျှာလေး နေမှန်းသိ
သာပေမယ့် အမူးလွန်လာသည့် အသံမျိုးမဟုတ်၊ လဝန်းသော်ကိုဖယ်ခို
င်းနေပြီး မဖယ်ရသေးခင် ဒီတိုင်းပဲတိုး တိုက်ဝင်သွား၏။

"ဘာတွေဖြစ်လာပြန်ကြပြီလဲ.."

ဒေါ်သော်တာရောက်လာတော့ ပြောလက်စဖုန်းကို ကိုင်ထားလျက်နဲ့
ဖြစ်ကာ၊ ဝင်သွားသည့် သမက်ရဲ့ ကျောပြင်ကို လှည့်ကြည့်ပြီးမှ
ဒီဘက်ပြန်ကြည့်၍ ..၊

"ငါ့မှာ လုပ်ရကိုင်ရတာ အဆင်မပြေရတဲ့ အထဲ ညည်း အသုံးမကျ
တာကို နားစွဲနေရတာက တစ်မှောက်.."

"လဝန်းကဘယ်လိုနေရဦးမှာ လဲအမေရယ်..ဘာလုပ်ပေးပေး

အကောင်းမှ မမြင်တာ..ကြာလာတော့လည်း စိတ်ပျက်တယ် သိ
လား၊ သူ့မှာ ပဲ ဒေါသရှိတာ မဟုတ်ဘူး .."

"လဝန်းရယ်..ညည်းကို.."

ဒေါ်သော်တာ့မျက်လုံးတွေ စူးထံရောက်သွားတော့ တအံ့တဩရပ်၏
။ ရေစိုနေသည့် ထီးကို စိုက်ချကိုင်ထားကာ၊ ခါးလောက်ရှည်သည့် ဆံပ
င်တွေကရေစိုစို ဖို့ ယို့ဖားလျားနှင့် ..၊

"စူးစူး..ညည်းက ဒီကိုဘယ်လိုလုပ်.."

"ဟုတ်ကဲ့ဒေါ်ကြီး..စူးပြောစရာရှိလို့ ပါ.."

"ဘာလဲ..ဘာကိစ္စလဲ၊ နေစမ်းပါဦး ညည်းနွေကားနဲ့ ပါ လာတာလား
.."

"ဟင့်အင်း..မဟုတ်ပါဘူး.."

ဒေါ်သော်တာမျက်လုံးတွေက တအံ့တဩ စူးစမ်းနေဆဲ ရှိကာ၊ ပန်းနု
ရောင်တီရှုပ်ခါးတိုလေးနှင့် ဖလန်ထည်ဘောင်းဘီ ရှည်လေးဝတ်ထား
ကာ၊ ကြွက်စုတ်လေးကို ဖြစ်နေသည့် တစ်ကိုယ် လုံးကို စုန်ချီဆန်ချီ ကြ
ည့်နေတာမပြီးနိုင်..။

"အခု ဘယ်ကနေ ဘာကိစ္စနဲ့ လဲ.."

"ဒေါ်ကြီးရယ်..အမေအသည်းအသန်ဖြစ်နေလို့ ပါ၊ အဲ့ဒါ လေ.."

"ဟေ့..ဟေ့ တော်တော့.."

ဒေါ်သော်တာက လှပကျော့ရှင်းနေဆဲ ခါးသေးသေး ပေါ်မှာ ဆတ်ခ
နဲလက်တင်လိုက်ပြီး ခါးထောက်ကာ..။

"ပိုက်ဆံချေးဖို့ ရပ်ကျော်ရွာကျော်လာတာကိုး.. ဒီလောက်အချိန်ကြီး
မိုးထဲလေထဲမှာ များ အဲ့ပါ့အေ.."

"အဲ့ဒါပဲ..ကိုယ့်ပြဿနာနဲ့ ကိုယ် အေးဆေးမနေရဘူး.."

လဝန်းသော်က ညည်းညူသလိုပြောပြီး ချာခနဲလှည့်ဝင် သွားသည် ။
စူးက လှေကားထစ်နှစ်ထစ်ထိ တက်ခဲ့ပြီး..။

"ဒေါ်ကြီးရယ်.."

"ဟဲ့..ဟဲ့ ၊ဒါနဲ့သည် လာရမယ့်အချိန် မဟုတ်ဘူး လေ.. အထဲမဝင်
နဲ့ .."

"ဟုတ်..စူးမဝင်ပါဘူး.."

ကမန်းကတန်း နောက်ခြေတစ်လှမ်းဆုတ်၍ လှေကား တစ်ထစ်ပြန်
ဆင်းရပ်ကာ..။

"စူးပိုက်ဆံချေးမလို့ မဟုတ်ပါဘူး..အမေချေးထား တဲ့ ပိုက်ဆံတွေ

ကို စူးအလုပ်ကြိုးစားလုပ်ပြီး ဆပ်ပျံမယ်.."

"အံ့မယ်..အံ့မယ်.."

"မကျေမခြင်းဆပ်သွားပျံမယ်..စူးကတိပေးပါတယ်၊ သစ္စာရေသောက်ဆိုလည်း သောက်ပျံမယ်.."

"သစ္စာရေသောက်တော့ ဘာတွေခိုင်မာသွားသလဲ.. ဖြစ်ရလေအေ၊ သစ္စာစူးတာမစူးတာ နောက်ဘဝထိလည်း လိုက် ကြည့်မနေနိုင်ဘူး..ဒီဘဝမှာ စူးမလား၊ မစူးဘူးလားလည်း အချိန် ကုန်ခံပြီး ကြည့်မနေနိုင်ဘူး..အတိုးလိုချင်လို့ ပိုက်ဆံချေးထားတာ အတိုးရဖို့ ပဲ.."

"အတိုးနဲ့ ပေါင်းပြီး သတ်မှတ်လိုက်ပါဒေါ်ကြီးရယ်.. စူးကျေအောင် ဆပ်ပျံမယ်.."

"အဲ့ဒါတွေကို ဒီအချိန်ကြီးထလာပြောနေရအောင် ညည်း ရူးနေသလား.."

"စူး.."

"ပြန်စမ်းပါအေ..ငါ့မှာ လည်း ရှင်းမရတဲ့ ပြဿနာတွေ နဲ့ .."

"ဒေါ်ကြီးရယ်..အထဲဝင်မသွားပါနဲ့ စူးတောင်းပန်ပါ တယ်နော်..အမေဗိုက်အောင့်ပြီး အလူးအလှိမ့်ခံစားနေရလို့ ပါ၊

အဲ့ဒီကြွေးကို အမေပေါ်မှာ ပုံမချပါနဲ့ ..ကြွေကျေသွားပြီလို့ ပဲ ပြောပေးပါ၊ အဲ့ဒါမှ အမေ စိတ်ချမ်းသာသွားမှာ မို့လို့ ပါ.."

"ဖြစ်ရတယ်အေ..ရောဂါဖြစ်တာတောင် သမီးလုပ်တဲ့ သူကို ကြွေးဆပ်ပေးအောင် မာယာများ နေသေးတယ်.."

အိမ်ရှေ့ကိုမျက်နှာမူလိုက်တာနှင့် စူးမပြန်သေးတာကို မြင်လိုက်ရ

ကာ..၊

"ညှပ်စီမရေ.."

"ရှင်..ကြီးကြီး.."

"တံခါးသွားပိတ်စမ်း.."

ပြောပြီးတာနှင့် ကိုယ့်ကိစ္စကိုအာရုံစိုက်ရင်း..။

"နည်းနည်းပဲလိုတော့တာမို့လို့ ပေါ့ ကြည်ပြာရယ်.. ဘာလဲ၊ နင်က ပိုက်ဆံဆယ်သိန်းလောက်ကို ချေးငှားနေရတယ် ဆိုပြီး ငါ့ကို အထင်သေးတာလား.."

".. .."

"ရှင်းရှင်းပဲပြောပါအေ..အဲ့ဒါမရနိုင်ဘူးလားလို့ .."

"....."

"ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲအမေ.."

ဖုန်းပြောပြီးတော့ လဝန်းသော်ရောက်လာကာ၊ အိမ်ရှေ့ ကိုလည်း လှမ်းကြည့်သေးသည် ။ ပြီးမှ ထိုင်ကာ..။

"မကြည်ပြာက ဘာပြောလို့ လဲ.."

"မနက်ဖြန်အိမ်ဖော်ရောက်လာမှာ တဲ့ ..အဲ့ဒီအတွက် ထား တဲ့ ပိုက်ဆံပဲရှိလို့ ပါတဲ့ .. သင်းတို့ ကမနေ့တစ်နေ့ကမှ ကြက်ကန်းဆန်အိုးတိုးပြီး.."

"ကဲ..ဒေါသထွက်မနေပါနဲ့ အမေရယ်..ဟိုကောင်မလေး က ခုထိမပြန်သေးဘူး၊ အမေဘာပြောထားလို့ လဲ.."

"ဘာ.."

ရုတ်တရက်ဒီမှာ အဆင်မပြေတိုင်းဒေါသက ဆောင့်ခုန် ထွက်သွားသည် ။ စိတ်နောက်ကိုယ်ပါ ထရပ်လိုက်တဲ့ အထိဖြစ် သွားပြီးမှ ဒေါ်သော်တာမျက်ခုံးတွေ တွန့်ကုတ်ငြိမ်သက်သွား ကာ.. ၊

"လဝန်း..အဲ့ဒီကောင်မလေးကိုအထဲခေါ်လိုက်.."

"ဟင်.."

လဝန်းသော် အံ့သြနေသဖြင့် ဒေါ်သော်တာက ပခုံးကို တွန်းလွှတ်လိုက်ရင်း.. ၊

"ခေါ်လိုက်စမ်းပါ..သူကလည်း လိုချင်တာမရရင် ခေါင်း မာမာနဲ့ ကပ်ချဲ့ပြနေမှာ ..ငါလိုတာလည်း ရရမယ်၊ သူလိုတာလည်း ပေးလိုက်မယ်..'၊

လဝန်းသော် သိပ်နားမလည်သေးပေမယ့် ခေါင်းညိတ် လိုက်ကာ.. ၊

"ညှပ်စိမ.."

"ရှန်.."

"လာဦး.."

ညှပ်စိမကတော့ ခုပဲတံခါးပိတ်ခိုင်း ခုပဲပြန်ဖွင့်ခိုင်းနဲ့ မို့ ခေါင်းကုတ်လေသည် ။ ပြီးတော့ စူးစူးကိုကြည့်ကာ.. ၊

"နင့်ကိုခေါ်နေတယ်.."

"ဟုတ်လား.."

စူးစူး ဝမ်းသာအားရလေး ပြေးတက်လာ၏။

ကိုယ့်အနာဂတ်ကို ကြံတွေးရင်လေးဖို့ လည်း သတိမရ ခဲ့..၊

*

အခန်း (၂)

"ဆုံးသွားပြီ..ဟုတ်လား.."

အိမ်ပေါ်ကဆင်းလာသည့် တစ်ယောက်ကပြောတော့ မေရီ မြင့် မျက်လုံးအပြူးသားနှင့် စိတ်မကောင်းခြင်းကြီးစွာ ဖြစ်ရ ကာ..၊

ဖြစ်ရလေဟယ်..၊

တစ်ယောက်တည်း ပြောမိရင်းယိုယွင်းစပြုနေပြီဖြစ် သော ပျဉ်ထောင်အိမ်ပုလေးပေါ် တက်လာခဲ့သည် ။ အိမ်ပေါ်မှာ အိမ်နီးပါးနီးလေးငါးယောက်ရှိနေကြကာ၊ ဒေါ်သန်းသန်း၏ ရုပ်အလောင်းကို စူးစူးကပ္ပေ့ပိုက်ငိုနေဆဲ..၊

ပြီးတော့ သင်ဖြူးပျံ့ပျံ့ပေါ်မှာ ဆေးအိတ်ခွံလေးတွေနှင့် ကွေကာအုပ်သောက်လက်စ မက်ခွက်ကဇွန်းတပ်လျက်ရှိကာ၊ စာချုပ်တစ်စောင်က အလိမ့်မမြေ့တပြေမို့ စာချုပ်မှန်းသိနေရကာ ဘာစာချုပ်မှန်းတော့မသိ..

။

"အတင်းဖက်မထားနဲ့ သမီးလေး..ဆုံးသွားပြီဆိုပေမယ့် ကိုယ်ခန္ဓာသန့်သန့်စင်စင်လေးနဲ့ သွားပါစေကွယ်..လက်ဒဏ်နဲ့ အသားအရေတွေ ပျက်စီးကုန်လိမ့်မယ်..နော်.."

"သာသာချလိုက်သမီး..ဒါလူတိုင်းသွားကြရမယ့်လမ်းပါကွယ်"

လူကြီးတွေက အမြင်မတော်တာကိုပြောပြကူညီကြသည် ။

အလောင်းကို အိပ်ရာထက်မှာ ပြန်ချလိုက်ပေမယ့် စူးစူးအမေ့ရင်ဘက်ပေါ်မှာ မျက်နှာမှောက်ထားလျက်ငိုနေဆဲ.. ၊

"အမေ့အကြွေးတွေကို ဒေါ်ကြီးသော်တို့ လျှော်ပစ်လိုက် ပြီ အမေရဲ့ . အမေ့ကိုအဲဒါပြောချင်လွန်းလို့ စူးရောက်အောင်သွား ခဲ့တာ.. ဟင့် ဟင့်.."

သူများ တွေကြားမှာ မဟုတ်ပေမယ့် အမေကြားပါစေ၊ အမေ ကျေနပ်သွားပါစေ၊ အမေကြားသွားတယ် ကျေနပ်သွား ပါတယ်ဆိုတာ သိရအောင် စူးဘာလုပ်ရမလဲ.. ၊

"အမေ့အတွက် စူးလုပ်ပေးတာကိုသာဓုမခေါ်ရင်နေ ပါ..အမေ ဘဝကူးကောင်းဖို့ အသိအမှတ်ပြုခဲ့ပါအမေရယ်.."

စူးရှိက်ငိုနေစဉ် ခေါင်းပေါ်မှာ လက်တစ်ဖက် ဖွဖွတင်လာ ကာ..၊

"တိတ်ပါညီမရယ်..ညီမက မိဘကိုစိတ်ဒုက္ခလည်း မ ပေးခဲ့ဘူး..တတ်နိုင်တဲ့ ဘက်က ကူညီရှာဖွေကျွေးခဲ့တာလည်း အားလုံးသိကြပါတယ်..ညီမ အများကြီးလုပ်ပေးလိုက်နိုင်တာ ပဲဟာ.."

မေရီမြင့်က စူးကိုနှစ်သိမ့်ရင်း မျက်ရည်ဝဲနေ၏။

"ညတည်းက ဆုံးသွားတာတဲ့ ..စူးက အသက်တောင်မမီ လိုက်ဘူးထင်တယ်.."

"ဟုတ်တယ်..ဆေးသွားဝယ်နေတာဆိုလား.."

နာရေးမှာ သတင်းမေးလာကြတဲ့ အိမ်နီးချင်းတွေက ခပ်တိုးတိုးပြောကြရင်းစူးကို သနားနေကြသည် ။ ဒီပတ်ဝန်းကျင်မှာ ပြည့်စုံပြေလည်သူတွေပဲများကာ၊ အိမ်ကောင်းအိမ်သန့် တွေကြားထဲမှာ စူးတို့ အိမ်လေးတစ်လုံးသာ ခနီးခန့် ရှိသည် ။

ဆင်းရဲကြတာလည်း သူမတို့ မိသားစုပဲဖြစ်သည်။ ။

ဒေါ်သန်းသည် စိတ်ကောင်းဝင်စဉ်ဆို သမီးမှ သမီး ပျာယာခတ် နေတတ်သလောက် စိတ်လွတ်သွားတာနှင့် ထင်ရာထွက်တွေ့က ရာလိုက်ဝယ် ပါးစပ်ထဲရှိသလိုပြော.. ၊

မိသားစုဆိုတာ ခေါင်းထဲမှာ ဘာမှ မရှိတော့ပေ၊ လုံးဝ အရူး မဟုတ်သည့် အတွက် လူစိမ်းလူကျက်ကိုသိသည် ။ လူယက် မစားရဘူးဆိုတာ နားလည်သည် ။ ထို့ကြောင့် သူမအသွားဆုံးက ခင်ပွန်းဖြစ်သူ ကားမောင်းသည့် ဒေါ်သော်တာတို့ အိမ်ကိုပင်.. ၊

"ဘယ်နှယ့်လဲဟေ့.."

နာရေးအိမ်ပေါ်ကို သတင်းမေးတက်လာပုံက လူမှုရေးနည်းပါးစွာဖြစ်ကာ၊ လူကိုကြည့်လိုက်တော့ ရွှေတွဲလွဲငွေတွဲလွဲနှင့် ဒေါ်သော်တာတို့ သားအမိပဲ ဖြစ်၏။

"ဟော့တော်..ဆုံးသွားပြီလား.."

"ဘယ်တုန်းကဆုံးသွားတာလဲ.."

သားအမိနှစ်ယောက်ပြူးတူပြတ်မေးကြတော့ မေရီမြင့် ကပဲ သူတို့ထိုင်ဖို့ နေရာရွှေ့ထိုင်ပေးရင်း.. ၊

"ညဆယ်နာရီလောက်တည်းက သတိမရတော့တာ ခုမိုး လင်းမှ ဆုံးတာလို့ ပြောတယ်..ကျွန်မတို့ လည်း ဆုံးပြီဆိုမှ သိကြ တာ.."

"ဪ..ဖြစ်ရလေ၊ ဒါနဲ့ ..ဟဲ့ နင် ငါတို့ ဆီလာတဲ့ ကြွေး ကိစ္စ နင့်အမေကိုပြောလိုက်ရသေးလား.."

ငိုနေရင်း လှည့်ကြည့်သည် ။ မျက်ရည်တွေနဲ့ နီရဲမို့အစ် နေသည့် မျ

ကံနာလေးကသနားစဖွယ်ပင်၊ ဘာကိစ္စမှန်းမသိကြသဖြင့် မေရီမြင့်တို့က အသံတိတ်နားစွင့်နေကြ၏။ လူတွေရှိနေသဖြင့် ဒေါ်သော်တာလည်း ပြောရခက်နေကာ..။

"ညည်းအစ်မမေးတာ ညည်းသိတယ်မို့လားစူး.."

စူးက ခေါင်းခါလိုက်ပြီး..။

"အမေ့ကိုပြောပြပေမယ့် သူကြားမှာ မဟုတ်ဘူး.."

ဒေါ်သော်တာမျက်နှာကွက်ခနဲ ပျက်သွားသည်။ ။ လဝန်း သော်က အလောင်းကိုတစ်ချက်ကြည့်ပြီး..။

"ဒါဖြင့် နင်လုပ်တာအလကားဖြစ်သွားတာပေါ့.."

"အို..ဖြစ်စရာလားသမီးရယ်၊ မိဘအတွက်ကတိက ဝတ်နဲ့ လုပ်ခဲ့တာပဲ.."

ပြောရခက်ပေမယ့် ပြောမှ ပြီးမှာ မို့ ဒေါ်သော်တာက မလုံမလဲ မျက်နှာနှင့် အသံနှိမ့်၍ ..။

"ညည်းအတွက်မလိုတော့ရင်လည်း ဖြစ်တယ်နော်.. ကြွေးကတော့ လစဉ်ဆပ်သွားရမှာ က ဆပ်ရမှာ ပဲ၊ ငါတို့ ပြောတဲ့ နည်းနဲ့ ..အဲ.. ညည်းကတိပြုခဲ့သလို မလုပ်နိုင်ဘူး ဆိုရင်တော့ ညည်းအမေကြောက်ခဲ့သလို.."

"ဟင့်အင်း..မလုပ်ပါနဲ့ ၊ စူးကတိပေးထားတဲ့ အတိုင်း လုပ်မှာ ပါ.."

ပြောနေကြတုန်း နားမလည်ကြပေ၊ ဒေါ်သော်တာတို့ ပြန် သွားကာမှ ..။

" 'ရက်လည်တာနဲ့ ဆင်းခဲ့တော့..' ဆိုတာဘာလဲစူး.."

"သမီးမိဘတွေ ကြွေးတင်သွားတာကို သမီးကဆပ်ရမှာ လား..."

မိန်းမပျိုလေးတစ်ယောက်တည်း ကျန်ခဲ့တာမို့ စပ်စုသလို ဖြစ်ပေမယ့်လည်း ပတ်ဝန်းကျင်ကမနေနိုင်ကြပေ၊ မေးမြန်းကြည့်ကြရင်း အံ့သြထိတ်လန့်ကုန်လျက်...။

"သုံးနှစ်တောင်..."

"တစ်လငါးသောင်းနဲ့ ဟုတ်လား..."

"ဆယ့်ရှစ်သိန်းတောင် ကြွေးတင်ရတာ ဘာတွေလုပ် လို့လဲ...သေချာရောစစ်ကြည့်ရဲ့ လား စူးရယ်..."

စူးကတော့ ဒေါ်ကြွေးတွေမှန်မမှန်သိရဖို့ ထက် ကြွေးတွေအ ကုန်လုံးဟာ စူးစူးဆိုသည့် သူမနဲ့ သာ သက်ဆိုင်သည် ဆိုသော အဖြစ်ကိုပဲ အလိုရှိနေသည်။

ကွယ်လွန်သွားခဲ့သော ဒေါ်သန်းသန်းမှာ သံသရာကြွေး လုံးဝမပါခဲ့သည့် အဖြစ်ကို နတ်လူဗြဟ္မာသိစေလိုသည်။ ။ ထို့ပြင် ဒေါ်ကြွေးကို သံသရာပါမှာ ကြောက်ခဲ့သောအမေအတွက် သမီးဖြစ် သူကအရာရာကို ပေးဆပ်ခြင်းဖြင့် ကျေစေရမည်ဆိုတာကိုလည်း အခိုင်အမာဆုံးဖြတ်ပြီးဖြစ်ကာ...။

"စူးကိုယ်တိုင် သဘောတူကျေနပ်ခဲ့တာပါ..."

"မဟုတ်သေးဘူးသမီး...သေသွားတဲ့ သူရဲ့ နောက်ဆုံး ထွက်သက်မကုန်ဆုံးမိမှာ သူရဲ့ စိတ်ဖြောင့်မှန်အေးချမ်းစွာ ရှိစေရ မှာ မှန်တယ်၊ သေဆုံးသွားပြီးမှ တော့ ဒေါ်ကြွေးကိုသမီးတစ်သက်လုံး ဆပ်သွားလည်း သူ့အတွက်ထူးမှာ မဟုတ်ဘူး..."လို့ ပြောပြကြ သော်လည်း ...။

"ညည်းက 'ဟင့်အင်း'ဆိုလည်း ရတယ်နော်၊ ငါတို့ က တော့ သတိရ

တိုင်း အော်နေမှာ ပဲ..ဒါကိုစိတ်တန်းပြီး ညည်းအမေ
မကျွတ်မလွတ်ဘူးဖြစ်နေရင်တော့ ငါ့အိမ်ကိုမလွဲမသွေ ရောက် လာမှာ
ပဲ.."လို့ ပြောခဲ့သည့် ဒေါ်သော်တော့စကားတွေကိုသာ နားထဲ မှာ စွဲနေသ
ည် ။

သူတို့ ငွေလိုနေသည် ။ ထို့ကြောင့် တစ်ဖက်ကနေပိုက်ဆံ လှည့်ယူမ
ည်ဖြစ်ကာ ထိုအိမ်မှာ စူးက အိမ်ဖော်အဖြစ်အလုပ်လုပ် ပေးရ မှာ ဖြစ်သ
ည် ။

"ဟိုမှာ တစ်နှစ်ပဲနေရမှာ ပါ..ညည်းငါ့အိမ်မှာ နှစ်နှစ်

ပြန်လာ လုပ်ရမယ်..သုံးနှစ်ပြည့်တာနဲ့ ကြွေးကျေပြီလို့ သတ် မှတ်
မယ်.."

"အဲ့ဒါငါတို့ ဘက်က အများကြီးလိုက်လျှောထားတာ နော်.. နင့်အ
မေပြောသွားတုန်းက အိမ်တစ်ခြမ်းအပေါင်ထား မှာ ပါ..ဘာညာနဲ့ ရွှန်း
ရွှန်းကိုဝေလို၊ ငါတို့ ကလည်း သူစိတ်မ နဲ့တာသိမှ မသိသေးတာ.."

လဝန်းသော်ကလည်း ဝင်ပြောသည် ။ သေချာမသိပေ မယ့် ဒေါ်ကြွေး
စတင်တုန်းက အဖေကျန်းမာရေးကြောင့် အမေသွား ချေးခဲ့တာ ပိုက်ဆံ
အများကြီးပါ.. ၊

မေးရင်တော့ အမေကဘယ်တော့မှ ပြောမပြတ်တတ်ပေ.. ၊

"မပြေလည်လို့ သူများ အောက်ကျခံပြီး ချေးငှားပေါင်နဲ့ ရတာတွေ
ကို မသိချင်နဲ့ သမီး..အမေက ကိုယ့်ရဲ့ ညံ့ဖျင်းမှုကြောင့် သားသမီး မျက်
နှာငယ်ရမှာ မျိုး ဘယ်တော့မှ အဖြစ်မခံဘူး.. ဒေါ်ကြွေးတွေက ငါ့သမီးကို
ရိုက်ခတ်လာအောင်လည်း မလုပ်ဘူး.. အမေကိုယ်တိုင်ဆပ်မှာ .."တဲ့ ။

အမေစေတနာက ဒီတိုင်းရှိခဲ့တာပါ၊ ထိုစဉ်က အမေ ကျန်းမာရေးလ

ညင်း ဒီလောက်ထိမဆိုးရွားသေးပေ။ သမီးကို ကျောင်းထားပြီး အိမ်စရိတ် ဆေးဖိုးစရိတ်တွေကို စက်လည်း ချုပ်သည်။ ညနေပိုင်း ရုပ်ရှင်ရုံထိပ်မှ ဈေးရောင်းလိုက်သေး သည်။

အခြေအနေမဆိုးသော်လည်း လမ်းမပေါ်မှာ ကားချင်း တိုက်တာ တစ်ခါမြင်သည်။ ။ ရုပ်ရှင်ရုံရှေ့မှာ ရန်ဖြစ်ကြသဖြင့် သေကြေဒဏ်ရာရကြ တာလည်း သူမရှေ့မှာ ပဲဖြစ်ခဲ့၏။

တစ်စထယိုယွင်းလာခဲ့သောစိတ်က အဖေဆုံးသွား သည် နှင့် နှစ်ဆယ့်လေးနာရီမှာ နှစ်နာရီလောက်ပဲ ကောင်းတဲ့ အ

ချိန်ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ။ နောက်တော့ ကောင်းလိုက်မကောင်းလိုက်နှင့် ပြောဆိုနေရင်း ထထ ဖောက်တာတွေ ဖြစ်လာခဲ့ပြီး.. ၊

"ပိုက်ဆံရှိပါတယ်..ငါ့ကိုဟင်းသွားဝယ်ပေး.."

ဟု ပြောရင်း ပိုက်ဆံတွေထုတ်လာ၏။

"မိစ္ဆား..ရော၊ နင့်ဖို့ ငါအကဏ္ဍီဝယ်လာတယ်..ဒီနေ့ ငါ့လခ ထုတ်တယ်လေ.."

လို့ ပြောတာက တစ်မျိုး.. ၊

တကယ်တော့ ဒေါ်သော်တာတို့ ဆီမှာ လက်ဖြန့်လို့ ရမှန်း သိနေသဖြင့် လိုတိုင်းပြေးယူနေတာဖြစ်သည်။ ။ သူတို့ ကလည်း အချိန်တန်ရင် အိမ်သိမ်းယူဖို့ ရည်ရွယ်ချက်နှင့် မသိချင်ယောင် ဆောင်ပြီး ပေးနေခဲ့ကြ၏။

အခြေအနေအားလုံးသည် စူးကိုတစ်ကောင်ကြွက်ဘဝ နှင့် အထီးကျန်မျက်နှာငယ်စွာ ကျန်ရစ်ဖို့ ဖြစ်လာခဲ့သလား ထင်ရ လောက်အောင် လှည့်ပတ်ဆိုးရွားလာခဲ့သည့် နောက်.. ။

"ညည်းအဖြစ်ကလည်း ဆိုးလိုက်တာစူးစူးရယ်.."

မေရီမြင့်တို့ စုတ်သပ်ခေါင်းခါမိကြ၏။ လူကိုကျွန်ပြုဖို့ ပြောဆိုသဘောတူထားခဲ့သည့် လူတွေကဒေါသန်းသန်းရဲ့ အသုဘစရိတ်တောင် ထုတ်မပေးခဲ့ကြပေ..၊

မိန်းမပျိုတစ်ယောက်နှင့် မအေအသုဘကို ရပ်ကွက်ကပဲ စီစဉ်ဆောင်ရွက်ခဲ့ရ၏။

"ကဲ..ကဲ မသန်းသန်းရေ၊ ရှင်စိတ်ဖြောင့်ဖြောင့်သွားပေ တော့.. ရှင်ကြွေးတွေကို ကျွန်မတို့ လျှော်ပစ်လိုက်ပါပြီ၊ ဘောကြွေးမှ မရှိတော့ဘူး သိလား.. ဘဝကူးကောင်းအောင် မိသားစုကအမျှ ဝေတာကို သာဝုခေါ်ပြီ ကောင်းရာမွန်ရာသွားပေတော့.."

ရက်လည်ဆွမ်းမှာ ရေစက်ချအမျှဝေတော့ ဒေါ်သော်တာ

က သဘောထားကြီးသူကဲ့သို့ ခပ်ကျယ်ကျယ်အော်ပေးနေသည် ။

သူများ တွေခေါင်းတခါခါဖြစ်နေပေမယ့် ဒီအသံကိုအမေ ကြားပါစေလို့ ဆုတောင်းရင်း စူးမျက်ရည်ဖြိုင်ဖြိုင်ကျနေခဲ့၏။

အရာရာသည် စွဲလမ်းစိတ်တစ်ခုပေါ်မှာ သာ မှီတည် ပြောင်းလဲနေခဲ့တာ မှန်ပါလျှင်..၊

အခန်း (၃)

"မရှိဘူး.."

"မရှိဘူး..ဟုတ်လား.."

ဒီအဖြေပဲရမှာ ကို သိပေမယ့်ကြားလိုက်ရတော့ စိတ်တို သွားမိသည်

။

"ဒါတော့ မင်းတမင်ကပ်ဖွဲသပ်တာပဲထင်တယ်.."

ကော်ဖီပန်းကန် ကိုင်ပြီးမှ ပြန်ချသည် ။ ပြီးတော့ ပြန်ကိုင် ၏။ တစ်ခုခုပြောတော့မည့် ပုံစံမို့နားစွဲနေပေမယ့် ဘာမှ ပြောသံ ထွက်မလာဘဲ မုန့်တစ်ခုယူစား၏။ မထင်မဲ့မြင်ပြုခြင်းကို ခံစား လိုက်ကာ ဒေါသော်တာ အံ့ကြိတ်လိုက်ရင်း.. ၊

"ငွေငါးသိန်းလောက်ကတော့ မင်းမှာ .."

"မရှိဘူး.."

ဒီစကားပဲ သံပြတ်နဲ့ ထွက်လာသည် ။ ဆံပင်က ပခုံး ကျော် ရှည်နေသည် ။ မပြီးမသင်ဘဲ ဖြစ်သလိုစုစည်းထားသဖြင့် ရင်အုံပြေပြေကလည်း ကျယ်ပြန့်သန်မာပုံပေါက်သည် ။

ထိုင်နေတာတောင် သူရဲ့ ထွားကျိုင်းသန်မာမှုက ထင်းနေ လျက် ဆံပင်ရှည်ထားလိုက်တော့ လူကြမ်းပုံပေါက်နေသည် ပြောရမလား၊ ရှိတဲ့ အသက်ထက် ပို၍ ရင့်ရော်သွားတာမျိုးလား..။

နွေဦးနေဆိုသည့် လူငယ်တစ်ယောက်အသွင် လုံးဝ
ပျောက်ကွယ်သွားတာတော့ သေချာလေသည်။ ။ သူဌေးဦးမောင် မောင်
ဦးနဲ့ လက်ထပ်ခဲ့တုန်းက နွေဦးနေက အမေရိကမှာ ဖြစ်ကာ ကားပြိုင်ပွဲ
တွေ အလီလီဆင်နွှဲ၍ အိုးမေ့အိမ်မေ့ဖြစ်နေခဲ့ချိန်.. ၊

"ကိုယ့်သားကိုမခေါ်လို့ မဖြစ်တော့ဘူး.. မဟုတ်ရင်ဒီ ကောင်လေး
အသက်အန္တရာယ်နီးတယ်.."

ဦးမောင်မောင်ဦးက သားကိုပြန်ခေါ်ဖို့ ကြိုးစားတိုင်း ဒေါ်သော်တာ
က အကြောင်းပြချက်တစ်ခုခုနှင့် အမြဲဖျက်ခဲ့သည်။ ။ ဖျက်လိုက်တိုင်း မ
ခေါ်ဖြစ်ခဲ့တာတွေကိုလည်း သူမကျေနပ်နေခဲ့မိ သည်။ ။

နောက်ဆုံး သူ့ကျန်းမာရေးကြောင့် မဖြစ်မနေခေါ် လိုက်ရသည့်
နောက်မှာ .. ၊

"ဘယ်လိုကိုမောင်..အတွင်းပစ္စည်းတွေနဲ့ ပိုင်ဆိုင်သမျှ ငွေကြေးတို
က်တာတွေ နွေဦးကိုလွှဲခဲ့တယ်..ဟုတ်လား.."

"ဟုတ်တယ်..မင်းတို့ သားအမိအတွက် လုပ်ငန်းတွေပေး ထားတယ်
.."

"အဲ့ဒါတွေကိုတော့ ကိုမောင့်သားက ဝါသနာမပါခဲ့လို့ မို့ လား.."

"ဟုတ်တယ်သော်တာ..ဒါကြောင့် မင်းကလုပ်ငန်းရှင် ဖြစ်ချင်တယ်..
သူက သူစိတ်မပါရင်လှည့်ကြည့်မှာ မဟုတ်ဘူး ၊ ဒါ ကြောင့် မင်းတို့ နဲ့
အဆင်ပြေမှာ တွေကို ခွဲခြမ်းစီစဉ်ပေးထားတာ ပါ.."

"ဒါပေမယ့်ကိုမောင်ရယ်..ပမာဏချင်းက သိပ်ကိုကွာ လွန်းပါတယ်..
"

"မကွာလို့ မရဘူး..ဘာဖြစ်လို့ လဲဆိုတော့ သားရဲ့ မာမီ

နဲ့ လက်ထပ်တော့ ကိုယ်ကလက်မဲ့သမားဘဝရယ်..ဒါပေမယ့် သား အဘိုးအ ဘွားတွေက ကြည်ဖြူပေးခဲ့တယ်..မောင်နှမတွေရ သင့်တာထက် ပိုပြီးကိုယ်တို့ အတွက် ခွဲပေးခဲ့တယ်.."

အခြေအနေတွေက တကယ်ပဲဒီတိုင်းစခဲ့တာလား၊ မပေး ချင်လို့ ကြိုတင်ရှာဖွေထားတဲ့ အကြောင်းတွေလားဆိုတာတော့ မသိနိုင်..၊

"သားရဲ့ မာမိက ကိုယ့်ကြောင့် မွေးချင်းမောင်နှမတွေ အလယ်မှာ မျက်နှာငယ်ခဲ့ရတာပါ..ဒါပေမယ့် ကြီးတဲ့ လူတွေက သားရဲ့ မာမိကို ဝိုင်းဝန်းဖေးမလို့ ကိုယ်လည်း ကြိုးစားခွင့်ရခဲ့ တယ်.. အခု ပစ္စည်းတွေ အားလုံးထဲက ကိုယ့်လက်ထပ်ပွားတွေပဲ မင်းကိုပေးလို့ ရတယ်.." တဲ့ ..၊

ခုတော့ သူမတို့ မှာ တိုက်ကြီးပြောင်ပြောင် ဝမ်းခေါင် ခေါင်ဘဝမျိုး နှင့် ..၊

"အမေ့.."

တစ်ယောက်တည်း ကော်ဖီပန်းကန်ရှေ့မှာ ထားပြီး ငုတ် တုတ်မေ့နေခဲ့တာ လဝန်းသော်အသံကြားမှ ပစ္စုပ္ပန်ကိုသတိရ သည် ။

"အမေဘယ်လိုလဲ..ဟိုပုဂ္ဂိုလ်ထွက်သွားပြီမို့လား.."

ဒေါ်သော်တာ မျက်နှာတင်းမာလာပေမယ့်မဖြေ၊ လဝန်း သော်က ဘေးမှာ ထိုင်လိုက်ကာ.. ။

"ညကလည်း အိမ်ပြန် လာပြီးထပ်သောက်သေးတယ်.. သိပ်မမူးရင်တော့ အမေ့ကိစ္စကို လဝန်းပြောပေးမလို့ ပါ.."

ဘာမှ မပြောပေမယ့် ဒေါ်သော်တာက မျက်စောင်းထိုး သလို လှည့်ကြည့်၏။ ပြီးတော့ မျက်နှာပြန်လွှဲသွားသည် ။

'ဘာမှ ထူးမှာ လည်း မဟုတ်ဘဲနဲ့ ' ဆိုသည့် သဘော..၊

"အမေကလည်း အမေပဲလေ.."

"ဘာ.."

"ဪ..တိုးတိုးပြောပါအမေရဲ့ ၊ အခုပိုက်ဆံတွေဆွဲလို့ ရနေတာပဲ..
မကြည်ပြာဆီလည်း ဆယ်သိန်းရတယ်၊ သိမ်ကြီးဈေး က အန်တီကြူဆီ
ကလည်း .."

"ဟဲ့..ငါဘယ်လောက်လိုနေတာလဲ နင်မသိဘူးလား.."

"အဲ့ဒါပြောတာပဲလေ..အမေက တစ်ဝိုင်းထိုင်မိပြီဆို မကုန်ဘဲ ထမှ
မထတာ.. အန်တီစတယ်လာဆိုရင် အနိုင်နဲ့ ပိုင်းပြီး ထတယ်၊
နည်းနည်းထိရင် နာမှန်းသိတယ်..အမေ.."

"လဝန်း.."

"ပြောရင်လည်း အမေကမကြိုက်ဘူး.."

"ဘာမကြိုက်တာလဲ..ညည်းပြောတာကုန်ပြီလေ.."

ဒေါသနှင့် ပြောရင်း ဒေါသော်တာ ထရပ်လိုက်သည် ။

"မဟုတ်ပါဘူး..သမီးက အမေစိတ်ဆင်းရဲနေရတာကို မကြည့်ရက်
လို့ ပါ.."

"ဪ..ဒါမကြည့်ရက်တာ.."

"တကယ်ပြောနေတာအမေ..ဒီအိမ်မှာ အမေနဲ့ သမီးပဲ
သွေးသားရင်းတာရှိတယ်..အဲ.."

ပြောနေရင်း တစ်ခုခုကိုသတိရသွားသလိုလို ပြော တော့မလိုလိုနှင့်
ဘာမှ မပြောဘဲ ခေါင်းခါ၍ ..၊

"နောက်မှ ပဲပြောတော့မယ်.."

"ဘာလဲ.."

"အရေးမကြီးပါဘူး..သမီးကိုမောင့်ကို သွားပြောကြည့် လိုက်ဦးမယ်.

."

"ပိုက်ဆံကိစ္စများ ဟန်ကြီးပန်ကြီးလုပ်ပြီးတော့အေ..

ညည်း ကိုယ့်လင်နားကို ကပ်ခွင့်ရအောင်တောင် မလုပ်နိုင်ဘဲနဲ့ .."

ဒေါ်သော်တာဖြစ်သွားတဲ့ မျက်နှာကြီးက စိတ်ဆင်းရဲ သွားတာ သိသာစွာနှင့် .. ။

"သမီးလေးတစ်ယောက် မွေးထားပါတယ်.. ရုပ်လေး လည်း လှတပတပါပဲ၊ ငါ့မှာ ဘာမှ အားမကိုးရဘူး.."

ညည်းညူရင်း စားပွဲဘေးမှာ ပဲ ပြန်ထိုင်ချလိုက်ကာ.. ။

"အဲ့ဒါ ငါ့အပြစ်ပါအေ..သမီးမိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ဗိုင်းကောင်းကျောက်ဖိနေထိုင်တတ်အောင် ကိုယ့်ကိုယ်ကို တန်ဖိုး ထားတတ်အောင် ငါမဆုံးမနိုင်ခဲ့တာ.."

"အကြီးကြီးတွေပြောနေပြန်ပြီမေမေရယ်..အခုလဝန်းက ဘာဖြစ်နေလို့ လဲ..ရည်စားထားခဲ့တာတွေကိုပဲ.."

"အဲ့ဒါတွေကြောင့် ဟိုကောင်ကအထင်မြင်သေးနေတာ လေ.. ခုလည်း ညည်းအိမ်ထောင်သည် ပီသအောင်နေလို့ လား.. ညည်းပြုပြင်သင့်ပြီဆိုတာ နားလည်စမ်းပါလဝန်းရယ်.. ငါတို့ နေ နေတာ သူ့အိမ်ပေါ်မှာ နော်.."

"သမီးလည်း ပိုင်တာပဲမေမေ.. သူကသမီးယောက်ျား.."

"လင်မယားတော်နေတိုင်း ပိုင်ပြီလို့ တွက်လို့ မရဘူး သမီး.. နွေဦးက ကမ္ဘာပတ်လာတဲ့ ကောင်.."

"အဲဒါကြောင့် သူ့ကိုယ်သူလူကောင်ကြီးလုပ်နေတာ အ သည်းယားတာလေ..လဝန်းကမိဘမျက်စိရှေ့မှာ ပဲ ရည်းစားထား တယ် မိဘခွင့်ပြုချက်နဲ့ သွားတယ်လည်တယ်.. သူကကမ္ဘာ ပတ်ပြီး ဘာတွေဖြစ်ပျက်လာတယ် ဘယ်သူသိလို့ လဲ.."

"သူကယောက်ျားလေး..ညည်းသူကို တိုင်းတာနှိုင်းယှဉ် မနေနဲ့..ဒီမှာ ငါပြောမယ်လဝန်း..အမေ့စကားကိုသေချာနားထောင်

စမ်း.."

အိမ်ကြီးကအကြီးကြီး..၊

တစ်နေရာကစကားကို တစ်နေရာကလှမ်းမကြားနိုင် ပေမယ့် ဒေါ်သော်တာ အသံကိုနိမ့်ကာ..၊

"ညည်းကလေးယူဖို့ ကြိုးစားရမယ်.."

"ဟာ..ကျွတ်.."

လဝန်း မျက်နှာလေးရှုံ့မဲ့သွားသည် ။ ပခုံးသာသာ ဆံပင် တွေထဲ လက်ထည့်ဖွပ်စစ်ရင်း..၊

"ကလေးမလိုချင်ပါဘူးအမေရာ..ဒီလူ ကြင်ကြင်နာနာ လည်း ရှိတာမဟုတ်ဘူး .."

"သူကလေးကိုတော့ မကြင်နာဘဲနေမလား လဝန်းရယ်.. အမလေးအရေးထဲမှာ သူကအကြင်နာလိုချင်နေသေးတယ်၊ ဇနီးမယားဖြစ်ပြီး ကိုယ့်အသုံးမကျတာလူသိလိုက်တာ.."

"လဝန်းအသုံးမကျတာ မဟုတ်ဘူး အမေ..အမေက သူ့မိထွေး ဖြစ်နေတာကိုက သူ့ဘက်ကဘယ်တော့မှ အလံဖြူ တင်မှာ မဟုတ်တဲ့ မငြိမ်းချမ်းခြင်းပဲ.."

ဒါကလည်း ဒါပါပဲ၊ ဒေါ်သော်တာကိုယ့်ရဲ့ လိုအပ်ချက်ကို လည်း မသိလို့ မဟုတ်၊ ဒီကောင်လေးဟာ ငယ်စဉ်တည်းက မိခင် လက်ပေါ်မှာ ကြီးပြင်းခဲ့ရတာမဟုတ်ပေ၊ သူ့သားရောက်လာရင် သည်းခံနားလည်ပြီး မေတ္တာထားပေးဖို့ လည်း ပြောထားခဲ့သေး သည် ။

ဒါနဲ့ တောင် နွေဦးနေအပေါ်မှာ သူမနည်းနည်းလေးမှ သည်းမခံခဲ့ပေ၊ ထို့ပြင် သူမကယောက်ျားတစ်ယောက်အပေါ် လွှမ်းမိုးချုပ်ကိုင်နိုင်သည့် မိန်းမဖြစ်ရမည်ဆိုသည့် မာနကလည်း ခံနေခဲ့၏။

ကိုယ့်လင်ကိုယ်ပိုင်နေရင် သူရဲ့ အစွယ်အပွားတွေကို ဂရုစိုက်ဖို့ မလိုဘူးလို့ ပဲ တွက်ခဲ့၏။ နွေဦးနေကို စည်းရုံးမထား နိုင်ခဲ့ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ .. ၊

"ယောက်ျားတွေကိုလည်း လျှော့တွက်လို့ မရဘူး.. သူတို့ က မိန်းမတစ်ယောက်အပေါ်မှာ မပစ်ရက်စရာတစ်ခုခုနဲ့ စွဲလမ်းနေတာရှိရင်တောင် သူ့ဘက်ကိုယ့်ဘက်လိုတိုးပိုလျှော့ လုပ်တဲ့ နေရာမှာ မိန်းမတွေလို ချိန်ခွင်ကိုင်စရာတောင် မလိုဘူး.. မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ တန်ဖိုး ဒီမိန်းမဘယ်ခြေလှမ်းနဲ့ လာသလဲ ဆိုတာတွေ သူတို့ လောက်နောကျနေတာ သူတို့ ပဲ.."

"ယောက်ျားနှစ်ယောက်ရခဲ့တာတောင် အမေဒီအရွယ် ကျမှ သိတာ.. လဝန်းကခုမှ .."

"အံ့မာ.."

"အဟွန်း.."

လဝန်းသော်က မရယ်ချင်ဘဲရယ်လိုက်ရင်း.. ၊

"အမေလဝန်းကိုပဲ အပြစ်တင်နေတာကိုပြောတာပါ.. သူနဲ့ ယူပြီး ကာမှ လဝန်းလည်း ကောင်းကောင်း နေတာပဲဟာ.."

ဒေါ်သော်တာ သမီးနားကပ်လိုက်ပြီး.. ၊

"သန့်ဇင်လတ်နဲ့ ညည်းခုထိမပြတ်သေးတာ ငါသိတယ် နော် ..လဝန်း.."

"ဟာ.."

"မဟာနဲ့ ..အဲ့ဒါတကယ်ပြဿနာကြီး.."

"သူကမပြတ်တာပါအမေရယ်..နောက်ပြီး သူက လည်း ပိုက်ဆံပေါ တော့..ချက်ချင်းကင်းလိုက်လို့ လည်း မရဘူး လေ.."

"ပိုက်ဆံသုံးနိုင်တာနဲ့ ချမ်းသာတာ မဟုတ်ဘူး အေ့..

ညည်း အဲ့လို တစ်ကျပ်သားနှစ်ကျပ်သားကောင်ကို မက်နေရင် တစ် ပိဿနှစ်ပိဿကောင်ကို လက်လွှတ်ရလိမ့်မယ်.. နားလည် ရဲ့ လား.."

"တစ်ပိဿ နှစ်ပိဿကောင်ပေမယ့် သမီးတို့ ကိုတစ်ပြား မှ မကျ တာ..အမေက ကိုယ်ရတဲ့ လုပ်ငန်းစီးပွားတွေကိုတော့ မထိန်းသိမ်းခဲ့ဘဲ နဲ့ အခုသူထုတ်ပေးနေတဲ့ တစ်လသိန်းနှစ် ဆယ်ကို လောက်အောင်သုံး နေရတာလေ.."

သားအမိနှစ်ယောက် အကျပ်ရိုက်နေကြသည် ။ ရသင့် ရထိုက်တာ ကို ရှေ့နေရှေ့ရပ်နဲ့ လွှဲပေးခဲ့ပြီးပြီမို့ ကိုယ့်ဘက်က ဘာမှ ထပ်ပြီး အရေး ဆိုခွင့်လည်း မရှိ.. ၊

"ငါ အဲ့လိုတွေဖြစ်လာသိလို့ ..သမီးနဲ့ ညားသွားအောင်ကြိုး

စားယူခဲ့တာပဲ..ဒါပေမယ့် ညည်းကမှ အသုံးမကျတာ.."

"သူ့ကိုက လဝန်းကိုအကပ်မခံတာအမေ.."

"ဒါဖြင့် တခြားမိန်းမတွေကိုတော့ ဟောတစ်ယောက် ဟောတစ်ယောက် တွဲနေတာကျတော့ရော.."

အချိန်တန်တော့ ကိုယ့်အပြစ်ပဲရောက်လာမှာ လဝန်းက သိနေသဖြင့် ခေါင်းကုတ်မိခြင်းသို့ရောက်ပြန်ကာ..၊

"အမေရယ်.."

"ငါကြားဖူးတာတော့ ယောက်ျားတွေက အိမ်ကသားမ ယားကလွဲရင် တခြားမိန်းမကိုပြည်တန်ဆာသာသာပဲ သဘော ထားတာတဲ့ .. ညည်းကျမှ သားမယားကိုကျော်ပြီး တခြားမိန်းမ တွေနဲ့ သာယာနေတာ ဘယ်သူညံ့လို့လဲ.."

"အဲ့ဒါတော့ မသိဘူးအမေ..အမေဘာဖြစ်လို့ သမီးကို ချည်းပဲ အပြစ်တင်နေတာလဲ နားကိုမလည်တော့ဘူး.. သွားပြော

ပေးမယ်၊ ပူမနေနဲ့ ..အခုအမေဘယ်လောက်လိုနေသေးသလဲ.."

"ဆယ့်နှစ်သိန်း.."

သမီးဖြစ်သူက ရွဲ့ပြောတာဖြစ်ဖြစ် ဘာဖြစ်ဖြစ်ဒေါ်သော် တာကလည်း ဂရုမစိုက်..၊

"ဆယ့်နှစ်သိန်းကို ဒီညနေမတိုင်ခင်ရရင်ဖြစ်တယ်.."

"ဒါဆို လဝန်းကိုလည်း ပြောပြပါဦး..အမေဘယ်လောက် တောင် ရှုံးထားတာလဲ.."

"လေးဆယ်.."

"ဟယ်.."

ဟယ် တစ်ခွန်းထဲနှင့် ရင်ဘက်ဖိမိလေသည် ။ နောက် ထပ်အမေရဲ့
ပျော်ရွှင်မှုတွေကို ဖြည့်ဆည်းပေးဖို့ သူမနဲ့ နွေဦးစစ် ပွဲတွေ အလီလီဆင်
နွဲရဖို့ ရှိနေတာကို မြင်ယောင်လာခဲ့ရင်း..၊

ပါသမျှချေး.. ပုဇွန်ဆိတ်ခေါင်းပေါ်မှာ .. ၊

*

အခန်း (၄)

ထမီတိုတိုဝတ်ထားသည့် ပြင် ခူးလောက်ထိ 'မ' တင်ထား သေးသည် ။ ထမီစကို လက်နှစ်ဖက်နဲ့ စုဆွဲကိုင်ထားကာ ဆပ်ပြာ စိမ်ထားသည့် ဇလားကြီးထဲက အဝတ်တွေပေါ်မှာ ဘယ်ညာနင်း ချနေသော မိန်းမလှလေးတစ်ယောက်၏ စွဲမက်ဖွယ်အလှတရား တို့ သည် .. ၊

"အား..ပါး ပါး.."

ကိုင်ထားသည့် ဘီယာကို တစ်ကျိုက်တည်းမော့ပစ် လိုက်ပြီး မျက်လုံးတွေကတော့ ထိုဆီမှာ ပဲစူးစိုက်ထားလျက် နှုတ်ခမ်းကိုလျှာနဲ့ သပ်လိုက်မိသည် ။

လှလိုက်ပါဘိ ကောင်မလေး.. ၊

ဝင်းဝင်းစက်စက်ဖွံ့ဖွံ့ထွားထွား.. ၊

ခါးသေးရင်ချို စွဲကားမို့မောက်သော အရှိုက်အဝန်းများ နှင့် အဝတ်တွေကို ဘယ်ညာနင်းနေသဖြင့် လှုပ်ခါညှို့ယူနေသော အမြင်အာရုံက မျက်လုံးလွှဲချင်ဖွယ်မရှိ.. ၊

"အား..အဟမ်း.."

မင်းထွန်း စိတ်မထိန်းနိုင်တော့ဘဲ ရီဝေဝေအကြည့်များ နှင့် နေရာမှ ထသည် ။ ပြီးတော့အပေါ်ကြယ်သီးနှစ်လုံးဖြုတ်ပြီး ဝတ်ထားသည့် ရှပ်အကင်္ကျီ ငုံ့ကြည့်၏။

ပြီးတော့ ဟွန့်ခနဲတစ်ချက်ပြီးကာ ကြယ်သီးတစ်လုံးကို ပါးစပ်နဲ့ ကိုက်ဖြုတ်ပစ်လိုက်ရင်း..။

"ဟေ့.."

အလယ်ဆန်းရှိတ်ပေါ်မှာ အဝတ်လျှော်နေသည့် စူးစူးက လှည့်ကြည့်၏။

"လာဦး..ဒီကို.."

စူးစူးက ဇလားကြီးထဲက ခြေထောက်တစ်ဖက်အရင် ဆင်းထွက်လိုက်ကာ၊ နောက်ထပ်တစ်ဖက်ပါ ရုတ်လိုက်သည် ။ ခြေသလုံး လေးမှာ ကပ်ပါလာသည့် ဆပ်ပြာမြုတ်တွေကို လက်နဲ့ နှစ်ချက်သုံးချက် သပ်ချလိုက်ပြီးမှ မတ်မတ်ရပ်ပြီး လက်တွေကို ခါပစ်၏။

သူမလေး ငုံ့လိုက်တာခါချလိုက်တာ လှုပ်ရှားနေသမျှ အားလုံးကို စူးစိုက်ကြည့်ရင်း မင်းထွန်းတံတွေးတွေပဲ မျိုချနေ ခဲ့ပြီး.. ၊

"ငါ့ကို အကုန်ပျက်သီးလာတပ်ပေးစမ်း.."

"ရှင်.."

"ဪ..ဒီမှာ အကုန်ပျက်သီးပြုတ်နေလို့ ဆိုမှ .."

"ဟုတ်ကဲ့..အကုန်ပျက် လိုက်လေဦး၊ စူးအပ်နဲ့ အပ်ချည် သွားယူဦးမယ်.."

"အထဲမှာ ရှိတယ်..သွားယူ.."

"ရှင်.."

"ဟာကွာ..တရှင်ရှင်နဲ့ ဒီကောင်မလေးတော့ မြန်မြန်သွား ယူစမ်း.."

စူးစူးတစ်ချက်တော့ ငေးကြည့်မိသည် ။ ဒီထပ်ခိုးလေးက ကို မင်းထွန်း

နီးနဲ့ သူ့အဖော်တွေ စုရုံးစုဝေးတတ်သည့် အခန်းလေး

ဖြစ်သည်။ ပိုရှင်းအောင် ပြောရပါလျှင် အရက်သောက်ကြသည့် အခန်း ဖြစ်၏။

"ဟေ့..သွားလေ.."

"ရှင်..ဟုတ်.."

စူးစူးတုန်ခနဲဖြစ်သွားကာ၊ အခန်းလေးထဲကိုဝင်ခဲ့ မိသည်။ ။ အန္တရာယ်ဆိုသည့် အသိကလူကိုရှေ့ဆက် မတိုးအောင် နှိုးဆော်နေခဲ့လျက်..။

"ဒီမှာ .."

"အမေ့.."

နောက်က အသံနီးကပ်စွာပေါ်လာသဖြင့် လန့်ဖျန်လှည့် ကြည့်မိလျှင် အဝင်ဝ၏ ဘေးဘက်စင်လေးပေါ်ကနေ အပ်ချည်ဘူး လေးကို ယူလိုက်ပြီး မင်းထွန်းကရှေ့တိုးလာ၏။

ဘာရမလဲ..ဒီကောင်မလေးရဲ့ အလှအပတွေကို တစေ့တစောင်းမြင်ပြီးတည်းက ဘယ်လိုကြံစည်ရမလဲဆိုတာ တွေးတော ပြင်ဆင်ထားပြီးသား.. ၊

"ရော့.."

စူးစူးလက်လေးတွေ တုန်နေသည်။ ။ အပ်ချည်က ထိုးပြီး သားသာမဟုတ်လျှင် သူမဘယ်လိုမှ အပ်ပေါက်ဝင်အောင် ထိုးနိုင် မည်မထင်၊ ကြယ်သီးနဲ့ အကဋီရင်ဘက်ကို ဘယ်လိုမှ မကိုင်ရဲဘဲ ရှိကာ.. ၊

"ဦး အကဋီတ်ပေးလိုက်ပါလားဟင်.."

"ဒီတိုင်းချုပ်စမ်းပါ..အဆင်ပြေနေတာပဲကို.."

မင်းထွန်းက ရှန်သားလည်ဟိုက်လက်ပြတ်လေးနဲ့ စူးစူးရဲ့ ရင်ဘက်
လေးမှာ မျက်လုံးကြီးစူးစိုက်နေကာ လက်ဝါးနှစ် ဖက်ကို ဆုပ်ချီဖြန့်ချီ
လုပ်ရင်းတံတွေးမျိုချ၏။ ပြီးတော့..။

"စူးလေး.."

"ရှင်.."

"ညည်းဘဝကို ဦးအရမ်း အရမ်းကိုသနားတာပဲ.. ညည်းကို ဦးကူညီ
နိုင်တယ်သိလား၊ ဦးကညည်းလိုချင်တာတွေ ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်တယ်..
ဦးကိုတစ်ခုပဲပြန်ပေး.."

ပြောနေရင်း အသံတွေတုန်လာကာ စူးစူးရဲ့ ခါးလေးကို ဆွဲဖက်ပစ်
လိုက်၏။

"အား.."

"ဦးစိတ်တွေ မရတော့လို့ ပါ..လိမ္မာပါကလေးရယ်၊ ဦးက ညည်းကို
ရွှေဆိုရွှေ..ငွေဆိုငွေ.."

"ဟင့်အင်း..ဟင့်အင်း.."

"ဒုန်း.."

*

အခန်း (၅)

"အခြေအနေဘယ်လိုလဲ ကြည်ပြာရေ..ကိုယ်ပို့ထား တဲ့ လူဆိုတော့ လာကြည့်ဖို့ ဝတ္တရားရှိလို့ လေ.."

"လာလေ မမသော်.. ကောင်မလေးကအလုပ်တော့လုပ် ပါတယ်.."

ဒေါ်သော်တော့ကို တံခါးဝနားထိလာကြိုရင်း ဧည့်ခန်းကို အတူတူ ပြန်လျှောက်ခဲ့ကြကာ.. ၊

"ထိုင် မမသော်..အလုပ်လုပ်ပေမယ့် ငိုနေတာကများ တော့ စိတ်တော့မချမ်းသာစရာပဲပေါ့.."

"ဒါကတော့အေ.."

"ဒုန်း ဒုန်း ဒုန်း.."

"ဟဲ့.."

နှစ်ယောက်သားဆိုဖာမှာ ထိုင်မလို့ ပြင်နေရင်း ဖင်မကျ သေးဘဲ ကုန်းကုန်းကွကွနှင့် ပြန်ထမိကြကာ.. ။

"ဘာလဲ..အပေါ်က.."

"မသိဘူး.."

"ဒုန်း ဒုန်း ဒုန်း.."

"ဟော.."

သူတို့ တွေ တအံ့တဩမော့ကြည့်နေရင်း တအားပြေး ဆင်းလာသည့် လူရိုက်ကလေးကားထိပ်ကနေ ဒလိမ့်ခေါက်ကွေး ပြုတ်ကျလာရာ..၊

"လုပ်ပါဦးဟဲ့..ဘာဖြစ်တာတုံး.."

"ဒေါ်ကြီး.."

"ဟင်..စူးစူး.."

စူးစူးသည် လှေကားတစ်ဝက်လောက်ကနေ လက်ရမ်း ကို ဖမ်းဆွဲထားနိုင်လိုက်ကာ နဖူးမှာ သွေးစတို့ နှင့် ပြေးဆင်းလာ ၏။ ပြီးတော့ ဒေါ်သော်တော့လက်တစ်ဖက်ကို ပြေးဖက်ထား လိုက်ပြီး..၊

"သမီးကိုကယ်ပါဦးဒေါ်ကြီးသော်ရယ်.. ဦးမင်းလေ သမီးကို ..သမီးကို.."

"အို..ဘယ်လိုဖြစ်နိုင်မှာ လဲ.."

"ဖြစ်နိုင်တာမဖြစ်နိုင်တာကို လူကိုကြည့်ပေါ့ကြည်ပြာ.."

စူးရဲ့ အကဠီရင်ဘက် ကြယ်သီးတွေပြုတ်နေသည့် ပြင် ဘယ်လိုဖြစ်ပျက်လာသည် ကို သိသာစေသော မြင်ကွင်းက ကြည့် ရဆိုးနေခဲ့ပြီး..၊

"စူးစူးပြောစမ်း..နှင့်ကိုဘာလုပ်လိုက်သလဲ၊ နင်ကြံစည်ခံ လိုက်ရတာလား.."

"စူးစူး ထွက်ပြေးလာခဲ့တာ.."

"အေးလေ..ဘယ်မုဆိုးမှ လက်ထဲကသားကောင်ကို အ လွတ်မပေးဘူး၊ ညည်းဘဝပျက်ပြီပေါ့.."

"မဟုတ်.."

"တော်..တော် ငါသိပြီ၊ ကဲ ကြည်ပြာ.."

"ကျွန်မအစ်ကိုက လူပျိုကြီးပါ..သူ့အပေါ်မှာ အရက်

သောက်နေတာတော့ ဟုတ်တယ်..မှားသွားပြီဆိုရင်လည်း သူ့တာ ဝန် သူယူနိုင်တဲ့ သူပါ.."

"အို တာဝန်ယူတာငါမလိုချင်ဘူး..သူလည်း ဒီလောက် အသက်အရွယ်ကြီးကို လိုချင်မှာ မဟုတ်ဘူး .."

"ဟေ့ ဟေ့..ကောင်မလေးကို ငါဘာမှ မလုပ်ဘူးနော်၊ ငါကဆုံးမတာ ..ဟွန်း ဆုံးမမခံတဲ့ အမိုက်မလေး.."

လေ့ကားထိပ်မှာ ကိုမင်းထွန်းခပ်ယိုင်ယိုင်လာရပ်ကာ အသံ ခပ်လေးလေးနှင့် အော်နေ၏။ ပြီးတော့ဗျစ်တောက်ဗျစ် တောက်ပြောပြီး ပြန်တက်သွား၏။

"မူးနေတဲ့ လူက တရားခံဖြစ်မှာ တော့ ကြောက်ရမှန်း သိသားပဲ.."

"ဘာလို့ တရားခံလို့ စွပ်စွဲနေတာလဲမသော်..ကာယကံရှင်ကိုလည်း မေးကြည့်ပါဦး.."

"အပျိုအရွယ်လေးက ဒီလောက်ရှက်စရာကောင်းတာကို ဝန်ခံလားအေ့..အဲ့ဒီတော့ ဘာလုပ်ပေးရမယ်ဆိုတာ ညည်းစဉ်း စားလိုက်တော့ကြည်ပြာ..ညည်းအစ်ကိုကလည်း ရာထူးရာခံနဲ့ ဂုဏ်ဒြပ်နဲ့ နော်၊ ငါကလည်း ဒါကိုတော့ သည်းခံမနေနိုင်ဘူး.."

"စူးစူး.."

"အို..စူးစူးကို ခြိမ်းခြောက်ပြီးအစ်ထုတ်တာမျိုးတော့ မလုပ်နဲ့ လေ.."

အခြေအနေကို ရှင်းခွင့်မပေးဘဲ ဒေါသော်တာက ဖိနှင်း သောင်းကျန်းသည် ။ ကြည်ပြာလည်း ဘာမှ မပြောနိုင်အောင် ဖြစ်ကာ စူးစူးလည်း

ဒေါ်သော်တာလေလုံးအောက်မှာ ပိပြားနေ ခဲ့၏။

မသိရင်တော့ စူးစူးအတွက်ဆတ်ဆတ်ခါနာပြီး အော်ဟစ် တောင်းဆိုနေတာလိုလို.. ၊

"စာချုပ်ထဲမှာ လည်း ပါတယ်နော်ကြည်ပြာ..အိမ်အကူ မိန်းကလေးတစ်ယောက်အတွက် ဒီအိမ်ထဲမှာ ဖြစ်လာနိုင်သမျှ ထိခိုက်နစ်နာမှု အားလုံးကို အိမ်ရှင်ကတာဝန်ယူရမယ်ဆိုတာ.."

"ဒါကိုကျွန်မပြောနေတာပါ..အဖြစ်မှန်ကို သေချာမေးပြီး တကယ်ဖြစ်ခဲ့ရင် အစ်ကိုကြီးက.."

"လုံးဝမဖြစ်နိုင်ဘူး..ဒါကကာကူနေဖျက်ဆီးစော်ကားမှု၊ အလုပ်သမားကို ညှင်းပန်းနှိပ်စက်မှုလည်း မြောက်တယ်.."

ဘယ်သူ့ဘာမှ မရှင်းနိုင်ခင် ဥပဒေတွေပုဒ်မမတွေ့ပါ ထည့် ပြော၍ ဒေါ်သော်တာအနိုင်နဲ့ ပိုင်းသည် ။ နှုတ်နည်း၍ ရိုးသား သည့် လူ တွေဘယ်လိုမှ တိုးမပေါက်နိုင်အောင် ဖိနှိပ်ပြော၍ အနိုင် ယူခဲ့ပြီး ကွယ်ရာမှာ တော့ ဟားတိုက်ရယ်၏။ ပြီးတော့.. ၊

"တန်ဖိုးရှိလိုက်တဲ့ ကောင်မလေး..ဖြူဖြူထွားထွား လုံးကြီးပေါက်လှလေးဆိုတော့ ဟား ဟား ဟား.."

"အခု ဘယ်လိုဖြစ်သွားပြီလဲမေမေ.."

"ဘယ်လိုဖြစ်ရမှာ လဲ..နောက်ထပ်ငွေရဖို့ ဖြစ်လာ တာပေါ့..ဟား ဟား ဟား..ကြွေးလည်း ဆပ်ပြီးသားဖြစ်..လျှော် ကြေးလည်း ထပ်ရ.."

"ကြည့်လည်း လုပ်ပါအမေရယ်.."

သမီးဖြစ်သည့် လဝန်းသော် အထိပ်တလန့်တွေဖြစ် သွားပေမယ့်

ဒေါသော်တာက ရယ်မောမပျက်၊ ပြီးတော့ လောက ခံကို မကြောက်မရွံ့
စိန်ခေါ်နေသေးကာ..။

"အဲ့ဒါပေါ့..သူ့ကိုမွေးတဲ့ အမေတောင်သူ့လုပ်စာ ဝအောင် မစားလို
က်ရဘူး..ငါကတော့ ကောက်မွေးလိုက်တာနဲ့ ပိုက်ဆံတွေအလုံး လိုက်
တန်းကိုင်ရတာလေ..ဟား ဟား သားသမီးလုပ်စာဆိုတာ စားထိုက်မှ
စားရတာကိုး.."

နှစ်ထောင်းအားရတွေ ဖြစ်နေခဲ့လျက်..၊

★